

2024/1309

8.5.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1309

ze dne 29. dubna 2024

o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací, o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení směrnice 2014/61/EU (nařízení o gigabitové infrastruktuře)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální ekonomika v posledním desetiletí zásadním způsobem změnila vnitřní trh. Vizí Unie je digitální ekonomika s udržitelnými ekonomickými a sociálními přínosy, které jsou založeny na špičkové, spolehlivé a bezpečné konektivitě všude a pro všechny v Evropě, včetně venkovských, odlehklých a řídké osídlených regionů a dopravních koridorů. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura založená na síti s velmi vysokou kapacitou ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ⁽³⁾ (dále jen „sítě VHCN“) je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky. Může být základem pro inovativní služby, efektivnější provoz podniků a inteligentní, udržitelné digitální společnosti a současně přispívat k dosažení klimatických cílů Unie. Má strategický význam pro sociální a územní soudržnost a celkově pro konkurenceschopnost, odolnost a digitální suverenitu Unie a její vedoucí postavení v digitální oblasti. Digitalizace má hluboký dopad na každodenní sociální, hospodářský, politický a kulturní život všech obyvatel Unie. V tomto ohledu může omezený přístup a nedostatečné rozšíření sítí prohloubit sociální nerovnosti, a vytvořit tak novou digitální propast mezi lidmi, kteří mohou plně využívat efektivní a bezpečnou digitální konektivitu, která jim umožňuje přístup k široké škále služeb, a těmi, kteří tak činit nemohou. V tomto ohledu by zavádění sítí VHCN ve venkovských, odlehklých a řídké osídlených regionech, jakož i v oblasti sociálního bydlení mělo být prioritou veřejných a soukromých investičních projektů jakožto klíčového aspektu sociálního začleňování. Fyzické a právnické osoby v soukromém i veřejném sektoru by proto měly dostat příležitost být součástí digitální ekonomiky.
- (2) Během pandemie COVID-19 se rychlý vývoj technologií, exponenciální růst objemu širokopásmového datového provozu a zvýšená poptávka po pokročilé konektivitě s velmi vysokou kapacitou ještě více zrychlily. V důsledku toho byly z větší části splněny cíle stanovené ve sdělení Komise ze dne 19. května 2010 nazvaném „Digitální agenda pro Evropu“, avšak zároveň rovněž zastaraly. Podíl domácností, které mají přístup k internetu o rychlosti 30 Mb/s, se

⁽¹⁾ Úř. věst. C 349, 29.9.2023, s. 116.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. dubna 2024.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

zvýšil z 58,1 % v roce 2013 na 90 % v roce 2022. Dostupnost pouhých 30 Mb/s však již v budoucnu neobstojí a není v souladu s novými cíli stanovenými ve směrnici (EU) 2018/1972 pro zajištění konektivity a široké dostupnosti sítí VHCN. Unie proto v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ⁽⁴⁾ stanovila aktualizované cíle pro rok 2030, které lépe odpovídají očekávaným potřebám v oblasti konektivity v budoucnosti, kdy by všechny evropské domácnosti měly být pokryty gigabitovou sítí a všechny obydlené oblasti pokryty novou generací vysokorychlostních sítí s výkonem odpovídajícím alespoň 5G.

- (3) K dosažení těchto cílů jsou zapotřebí politiky, které urychlí a zjednoduší budování pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou kapacitou a sníží náklady na ně v celé Unii, včetně řádného plánování, posílené koordinace a stanovení zjednodušeného a zefektivněného řízení o vydání povolení jako způsobu ke snížení administrativní zátěže operátorů i vnitrostátních správních orgánů.
- (4) Propojení kosmické a pozemní infrastruktury je důležité pro zavádění konektivity a přípravu na další vlnu digitální infrastruktury, která Unii umožní zaujmout vedoucí postavení. Technický pokrok v poslední době umožnil nástup satelitních komunikačních sestav, které postupně nabízejí služby vysokorychlostní konektivity s relativně nízkou latencí umožňující konektivitu a zvýšení soudržnosti v celé Unii, včetně nejvzdálenějších regionů a venkovských, odlehklých a řídko osídlených oblastí. V této souvislosti by při plánování a zavádění pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou kapacitou v celé Unii mohly být zohledněny zdroje poskytované nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/588 ⁽⁵⁾, a zejména potenciálně komerční kapacity pro přístup k internetu prostřednictvím budoucí družicové konstelace, a měly by pokud možno přispívat k zavádění sítí VHCN. Je důležité zdůraznit, že součástí satelitní konektivity jsou rovněž pozemní prvky, jejichž zavádění může být tímto nařízením usnadněno.
- (5) Zavádění sítí VHCN v celé Unii vyžaduje značné investice, jejichž významnou část představují náklady na stavební práce. Sdílení fyzické infrastruktury by omezilo potřebu nákladných stavebně-inženýrských prací a zefektivnilo zavádění pokročilého širokopásmového připojení.
- (6) Hlavní část nákladů na budování sítí VHCN lze přičíst neefektivnosti v procesu zavádění, související s: a) využitím existující pasivní infrastruktury, jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupky, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce; b) překážkám souvisejícím s koordinací stavebních prací prováděných provozovateli sítí nebo subjekty veřejného sektoru; c) zatěžujícím a zdoluhavým administrativním postupům pro udělování povolení; a d) překážkám týkajícím se budování sítí uvnitř budov, které mají za následek značné finanční překážky, zejména ve venkovských oblastech.
- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ⁽⁶⁾, která byla přijata v reakci na potřebu snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení, obsahovala opatření týkající se sdílení infrastruktury, koordinace stavebních prací a snižování administrativní zátěže. Za účelem dalšího usnadnění zavádění sítí VHCN včetně optických sítí a sítí 5G vyzvala Evropská rada ve svých závěrech o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 k přijetí balíčku dodatečných opatření na podporu stávajících a nových potřeb ohledně zavádění sítí, mimo jiné prostřednictvím přezkumu směrnice 2014/61/EU.
- (8) Opatření stanovená ve směrnici 2014/61/EU přispěla k méně nákladnému budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Tato opatření by však měla být posílena a zefektivněna za účelem dalšího snížení nákladů a urychlení budování sítí.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ze dne 14. prosince 2022, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030 (Úř. věst. L 323, 19.12.2022, s. 4).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/588 ze dne 15. března 2023, kterým se zavádí Program Unie pro bezpečnou konektivitu na období 2023–2027 (Úř. věst. L 79, 17.3.2023, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).

- (9) Opatření zaměřená na zvýšení účinnosti využívání existujících veřejných a soukromých infrastruktur a na snížení nákladů a překážek při provádění nových stavebně-inženýrských prací by měla významně přispět k zajištění rychlého a rozsáhlého zavádění sítí VHCN, včetně venkovských, odlehlých nebo řídké osídlených oblastí a dopravních koridorů. Tato opatření by měla zachovat účinnou hospodářskou soutěž, aniž by byla narušena bezpečnost, zabezpečení a bezproblémový provoz existující infrastruktury nebo veřejné zdraví a životní prostředí. Měly by být zohledněny odpovídající metodiky a vědecké údaje.
- (10) Některé členské státy přijaly opatření ke snížení nákladů na zavádění širokopásmového připojení, mimo jiné tím, že překračují rámec ustanovení směrnice 2014/61/EU. Tato opatření se však v jednotlivých členských státech stále velmi liší a vedou k dosahování různých výsledků v rámci Unie. Rozšíření některých těchto opatření v rámci Unie a přijetí nových posílených opatření by mohlo výrazně přispět k lepšímu fungování jednotného digitálního trhu. Spolupráci podniků veřejných služeb navíc někdy brání rozdílné regulační požadavky a nejednotné provádění pravidel Unie. Tyto rozdíly mohou rovněž vytvářet překážky vstupu nových podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné elektronické komunikační sítě nebo přiřazená zařízení ve smyslu čl. 2 bodu 29 směrnice (EU) 2018/1972 (operátoři). Uvedené rozdíly mohou rovněž uzavřít cestu k novým obchodním příležitostem a bránit rozvoji vnitřního trhu pro využívání a zavádění fyzické infrastruktury pro sítě VHCN. Opatření oznámená ve vnitrostátních plánech a zprávách o provádění přijatých členskými státy podle doporučení Komise (EU) 2020/1307⁽⁷⁾ navíc nepokrývají všechny oblasti směrnice 2014/61/EU ani neřeší všechny otázky jednotným a úplným způsobem. Je tomu tak navzdory tomu, jak zásadní význam má přijetí opatření v rámci celého procesu zavádění a napříč odvětvími, aby bylo dosaženo soudržného a významného dopadu. Členské státy by měly být vybízeny k tomu, aby i nadále prováděly osvědčené postupy stanovené v doporučení (EU) 2020/1307, které mohou usnadnit provádění tohoto nařízení v souladu se zásadou minimální harmonizace.
- (11) Cílem tohoto nařízení je posílit a harmonizovat práva a povinnosti platné v celé Unii s cílem urychlit zavádění sítí VHCN a meziodvětvovou koordinaci včetně pátečních sítí a bezdrátových vysokorychlostních sítí nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G. V důsledku přetrvávající roztržičnosti trhů elektronických komunikací nejsou podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat sítě elektronických komunikací schopny dosáhnout úspor z rozsahu. Nedostatek vysoce kvalitní konektivity v Unii může mít silný dopad na navazující přeshraniční obchod a poskytování služeb, neboť mnoho služeb lze poskytovat pouze tehdy, je-li v celé Unii zavedena dostatečně výkonná síť. Toto nařízení sice zajišťuje lepší rovné podmínky, ale nebrání členským státům, aby zavedly nebo zachovaly vnitrostátní pravidla v souladu s právními předpisy Unie, která slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury nebo umožňují efektivnější a rychlejší budování nové fyzické infrastruktury tím, že doplňují práva a povinnosti stanovené v tomto nařízení nebo jdou nad jejich rámec a poskytují řešení s cílem dosáhnout jeho cílů. Členské státy by například mohly přijmout taková přísnější nebo podrobnější opatření, která zkrátí lhůty pro udělení nebo zamítnutí povolení nezbytných pro zavádění, zavést dodatečné výjimky z postupu udělování povolení, rozšířit ustanovení o koordinaci stavebních prací na projekty financované ze soukromých zdrojů nebo požadovat, aby bylo jednotnému informačnímu místu poskytováno více informací o fyzické infrastruktuře nebo plánovaných stavebních pracích v elektronické podobě, rozšířit ustanovení o přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře na budovy v soukromém vlastnictví, jakož i zavést další opatření s cílem urychlit postupy udělování povolení, pokud tím neporušují právo Unie včetně ustanovení tohoto nařízení.
- (12) Pro zajištění právní jistoty, a to i pokud jde o zvláštní regulační opatření uložená podle části II hlavy II kapitol II až IV směrnice (EU) 2018/1972, podle směrnice Komise 2002/77/ES⁽⁸⁾ a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555⁽⁹⁾, by ustanovení těchto směrnic měla mít přednost před tímto nařízením. Tímto nařízením není dotčena možnost vnitrostátních regulačních orgánů zachovat nebo zavést opatření, která nespadají do oblasti

⁽⁷⁾ Doporučení Komise (EU) 2020/1307 ze dne 18. září 2020 o společném souboru nástrojů Unie ke snížení nákladů na zavedení sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného přístupu k rádiovému spektru 5G příznivému pro investice v zájmu posílení konektivity na podporu hospodářského oživení po krizi COVID-19 v Unii (Úř. věst. L 305, 21.9.2020, s. 33).

⁽⁸⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80).

působnosti tohoto nařízení, jako jsou povinnosti přístupu k rozvodům uvnitř budovy, v souladu se směrnicí (EU) 2018/1972.

- (13) Pro operátory, zejména pro nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější opětovně využít k zavádění sítí VHCN nebo přiřazených zařízení již existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných veřejných služeb. Tak je tomu zejména v oblastech, kde není k dispozici vhodná síť elektronických komunikací, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími mohou navíc podstatně snížit potřebu stavebních prací souvisejících s budováním sítí VHCN. Toto opětovné použití může rovněž snížit společenské a ekologické náklady spojené s těmito pracemi, jako je znečištění, hluk a dopravní problémy. Toto nařízení by se proto mělo použít nejen na operátory, ale i na vlastníky nebo držitele práv na užívání rozsáhlé a všudypřítomné fyzické infrastruktury vhodné pro uložení prvků sítí elektronických komunikací, mezi něž patří např. fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vody a kanalizace a odvodňovacích systémů, vytápění a dopravních služeb. V případě držitelů práv to nemění žádná majetková práva třetích osob ani neomezuje výkon těchto práv. Za tímto účelem by měla být případně zohledněna i práva nájemců.
- (14) Pro lepší budování sítí VHCN na vnitřním trhu by toto nařízení mělo stanovit práva pro podniky poskytující veřejné elektronické komunikační sítě nebo přiřazená zařízení (včetně podniků veřejné povahy) na přístup k fyzické infrastruktuře bez ohledu na její umístění za spravedlivých a přiměřených podmínek v souladu s obvyklým výkonem vlastnických práv. Povinnosti umožnit přístup k fyzické infrastruktuře by neměla být dotčena práva vlastníka půdy nebo budovy, na níž nebo v níž je infrastruktura umístěna.
- (15) Zejména by s ohledem na rychlý rozvoj podniků, které primárně poskytují přiřazená zařízení, jako jsou například „věžové společnosti“, a jejich stále významnější úlohu jakožto poskytovatelů přístupu k fyzické infrastruktuře vhodné k instalaci prvků bezdrátových sítí elektronických komunikací, jako jsou například 5G, měla být rozšířena definice „provozovatele sítě“ nad rámec podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat sítě elektronických komunikací a provozovatelů jiných typů sítí, jako je doprava, plyn nebo elektřina, tak, aby zahrnovala i podniky zajišťující přidružená zařízení, na něž by se tak měly začít vztahovat všechny povinnosti a výhody stanovené v tomto nařízení s výjimkou ustanovení týkajících se fyzické infrastruktury uvnitř budovy a přístupu. Pro zajištění kontinuity služeb a předvídatelnosti plánovaného budování přiřazených zařízení by právnické osoby, které jsou především nájemci pozemků nebo držiteli jiných než vlastnických práv k pozemkům, na nichž se nachází nebo plánuje instalace zařízení za účelem budování prvků sítí VHCN, nebo které spravují nájemní smlouvy k těmto pozemkům jménem vlastníků pozemků, a operátoři měli v dobré víře sjednat přístup k těmto pozemkům a informovat o těchto smlouvách vnitrostátní regulační orgány, včetně sjednané ceny, která má případně odrážet tržní podmínky. Členské státy by mohly za účelem usnadnění těchto jednání o přístupu vydat pokyny, zejména pokud jde o cenu přístupu k daným pozemkům.
- (16) Členské státy by měly mít možnost rozšířit povinnosti stanovené v tomto nařízení na subjekty, které nespádají do oblasti jeho působnosti, jako jsou organizační jednotky, které nejsou ze zákona vybaveny právní subjektivitou, mají způsobilost k právům a právním úkonům a mohou se plně účastnit hospodářských transakcí, nebo podniky, které jsou držiteli koncese od veřejných subjektů.
- (17) Vzhledem k nízké diferenciaci může být ve fyzických zařízeních sítě často uložena široká škála prvků sítí elektronických komunikací současně, a to bez vlivu na hlavní poskytovanou službu a s minimálními náklady na přizpůsobení. Tyto prvky zahrnují prvky, které jsou schopny poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 100 Mb/s v souladu se zásadou technologické neutrality. Fyzickou infrastrukturu, která je určena pouze k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sama stala aktivním prvkem sítě, lze proto v zásadě využít k uložení kabelů nebo vybavení elektronických komunikací nebo jakéhokoli jiného prvku sítí elektronických komunikací, bez ohledu na její stávající využití nebo její vlastnictví, obavy ohledně bezpečnosti nebo budoucí obchodní zájmy vlastníka infrastruktury. Fyzickou infrastrukturu veřejných komunikačních sítí lze také v zásadě využít k uložení prvků jiných sítí. Proto by provozovatelé veřejné sítě elektronických komunikací ve vhodných případech měli být schopni poskytnout přístup ke svým sítím pro účely budování nových sítí. Členské státy by měly být schopny

upřesnit formální administrativní požadavky týkající se žádostí o přístup, pokud jde o formu těchto žádostí, návrh smlouvy nebo návrh projektu instalace sítě VHCN. Aniž je dotčeno sledování specifického obecného zájmu spojeného s poskytováním hlavní služby, měly by zároveň být podporovány synergie mezi provozovateli sítě s cílem přispět k dosažení digitálních cílů uvedených v rozhodnutí (EU) 2022/2481.

- (18) Pokud neexistuje odůvodněná výjimka, mohou být v prvcích fyzické infrastruktury vlastněné nebo ovládané subjekty veřejného sektoru, i v případě, že jsou spravovány subjektem, kterému je svěřen výkon činností jménem těchto subjektů veřejného sektoru, i když nejsou součástí sítě, rovněž uloženy prvky sítě elektronických komunikací a měly by být v těchto případech zpřístupněny s cílem usnadnit instalaci síťových prvků VHCN, zejména bezdrátových sítí. Prvky fyzické infrastruktury jsou například budovy včetně střech a částí fasád, vstupy do budov a jakýkoli jiný objekt včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, mytné rámy, zastávky autobusů a tramvají či stanice metra a vlaková nádraží a železniční tunely. Je na členských státech, aby ve spolupráci s regionálními a místními orgány identifikovaly konkrétní kategorie fyzických infrastruktur vlastněných nebo ovládaných subjekty veřejného sektoru na svém území, na něž se povinnost přístupu nemůže vztahovat, například z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo environmentální hodnoty, národní bezpečnosti nebo bezpečnosti silničního provozu. V zájmu přijetí ze strany veřejnosti a udržitelného budování sítí VHCN by jejich prvky měly mít minimální vizuální dopad.
- (19) Na jedné straně by mohly být ponechány bez připojení celé oblasti, zejména ve venkovských regionech, vzhledem ke skutečnosti, že infrastruktura veřejného sektoru neumožňuje instalaci prvků sítí VHCN. Na druhé straně existují komerční budovy, které jsou jedinou alternativou umožňující umístění těchto prvků. S cílem zajistit konektivitu v odlehklých a řídko osídlených oblastech a překlenout rozdíly v digitálním pokrytí mezi venkovskými a městskými oblastmi a přitom zasahovat co nejméně do nemovitosti v soukromém vlastnictví, když v dotčené oblasti není pro budování sítí VHCN jiná alternativa, by členské státy mohly za splnění určitých zvláštních podmínek stanovit, že vlastníci soukromých komerčních budov nacházejících se ve venkovských nebo odlehklých oblastech by měli umožnit přístup k těmto budovám operátorům za spravedlivých a přiměřených podmínek a za ceny, které odrážejí tržní podmínky. Tato povinnost by se uplatnila pouze v případě, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky: v dotčené oblasti není dostupná pevná ani mobilní síť VHCN stejného typu, kterou žadatel přístupu zamýšlí vybudovat a na základě informací získaných z jednotného informačního místa k datu jeho žádosti o přístup neexistuje ani žádný plán na její vybudování; v dotčené oblasti neexistuje žádná dostupná fyzická infrastruktura, kterou vlastní nebo ovládají provozovatelé sítě nebo subjekty veřejného sektoru a která je technicky vhodná pro umístění prvků sítí VHCN.
- (20) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno jakékoli specifické ochranné opatření potřebné k zajištění národní bezpečnosti, ochrany a veřejného zdraví, bezpečnosti a integrity sítí, zejména kritické infrastruktury vymezené ve vnitrostátních právních předpisech, a k zajištění toho, že nebude dotčena hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě nebo subjektem veřejného sektoru, zejména u sítí pro zásobování vodou určenou k lidské spotřebě. Vytvoření trhu pro přístup k fyzické infrastruktuře by však mohla bránit obecná pravidla ve vnitrostátních právních předpisech zakazující provozovatelům sítě sjednávat přístup k fyzické infrastruktuře ze strany podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat sítě elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení. Taková obecná pravidla by proto měla být zrušena. Opatření stanovená v tomto nařízení by zároveň neměla členským státům bránit v tom, aby motivovaly provozovatele veřejných služeb k poskytování přístupu k infrastruktuře tím, že při výpočtu sazeb pro koncové uživatele u jejich hlavní činnosti nebo činností v souladu s platnými právními předpisy Unie vyloučí příjmy plynoucí z přístupu k jejich fyzické infrastruktuře.
- (21) Pro zajištění právní jistoty a zabránění nepřiměřené zátěži provozovatelů sítě vyplývající ze současného uplatňování dvou odlišných režimů přístupu k téže fyzické infrastruktuře by se na fyzickou infrastrukturu, na kterou se vztahují povinnosti přístupu uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo povinnosti přístupu vyplývající z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, neměly vztahovat povinnosti přístupu stanovené tímto nařízením a to po dobu, po kterou tyto přístupové povinnosti zůstávají v platnosti. Toto nařízení by však mělo být použitelné, pokud vnitrostátní regulační orgán uložil přístupovou povinnost podle směrnice (EU)

2018/1972, která omezuje dostupné možnosti využití dotčené fyzické infrastruktury. K tomu by mohlo dojít například tehdy, když operátor, který plánuje připojit základnové stanice, požádá o přístup k existující fyzické infrastruktuře, k níž jsou na trhu uloženy povinnosti přístupu s ohledem na přístup k vyhrazené velkoobchodní kapacitě ve smyslu doporučení Komise (EU) 2020/2245 ⁽¹⁰⁾.

- (22) Pro zajištění proporcionality a zachování investičních pobídek by měl mít provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru právo z objektivních a opodstatněných důvodů odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura, k níž bylo požádáno o přístup, by konkrétně mohla být technicky nevhodná kvůli zvláštním okolnostem nebo nedostatku prostoru, který je v současné době k dispozici, případně z důvodu budoucích potřeb ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány, například ve veřejně dostupných investičních plánech. Aby se zabránilo jakémukoli možnému narušení hospodářské soutěže nebo jakémukoli možnému zneužití podmínek k odmítnutí přístupu, mělo by být každé takové odmítnutí řádně odůvodněno a založeno na objektivních a podrobných důvodech. Tyto důvody by například nebyly považovány za objektivní, pokud podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací vybudoval fyzickou infrastrukturu díky koordinaci stavebních prací s jiným provozovatelem sítě, než je provozovatel sítě elektronických komunikací, a odmítá poskytnout přístup na základě údajné nedostatečné dostupnosti prostoru k uložení prvků sítě VHCN, která vyplývá z rozhodnutí učiněných podnikem, který je jím ovládán. V takovém případě by mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže, pokud v oblasti, které se žádost o přístup potenciálně týká, neexistuje žádná jiná síť VHCN. Podobně by za určitých okolností mohlo sdílení infrastruktury ohrozit bezpečnost nebo veřejné zdraví, integritu a bezpečnost sítě, mimo jiné v rámci kritické infrastruktury, případně poskytování služeb, které jsou prostřednictvím této infrastruktury zajišťovány primárně. Navíc v případech, kdy provozovatel sítě již poskytuje použitelný alternativní prostředek pro pasivní velkoobchodní fyzický přístup k sítím elektronických komunikací, který by splňoval potřeby žadatele o přístup, jako jsou například nenasvícená optická vlákna nebo zpřístupnění optických vláken, může mít přístup k uvedené fyzické infrastruktuře negativní hospodářský dopad na její obchodní model, zejména u pouze velkoobchodních operátorů, a na investiční pobídky, a vytvářet tak překážku k rychlému zavádění sítě VHCN ve venkovských a odlehlých oblastech. Toto nařízení nebrání členským státům, aby omezily uplatňování podmínek pro odmítnutí přístupu na základě existence alternativní nabídky nenasvícených vláken nebo zpřístupnění optických vláken, pokud by tyto produkty na relevantních trzích nepředstavovaly použitelný alternativní prostředek pasivního velkoobchodního fyzického přístupu k sítím elektronických komunikací. Zejména ve venkovských oblastech, kde by více než jedna síť VHCN nemusela být ekonomicky životaschopná, by mělo být zabráněno neefektivní duplikaci prvků sítě VHCN, která představuje riziko pro původní investice a investiční plány, aniž je dotčena směrnice 2002/77/ES, pokud je výsledek takového rozhodnutí v souladu se zásadou rovného zacházení. Posouzení spravedlivé a přiměřené povahy podmínek pro tyto alternativní prostředky pro velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře by mělo mimo jiné zohlednit základní obchodní model podniku, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací poskytující přístup, potřebu zabránit jakémukoli posílení případné významné tržní síly jedné ze stran, a také to, zda poskytovatel přístupu váže nebo spojuje přístup se službami, které nejsou absolutně nezbytné.

- (23) Aby se zachovaly investiční pobídky a zabránilo se nepříznivým a nezamýšleným hospodářským dopadům na obchodní model operátora, který jako první buduje síť typu „optické vlákno do prostor uživatele“, zejména ve venkovských oblastech, mohly by členské státy v případech, kdy je podobný základ pro odmítnutí přístupu již použit ve vnitrostátních právních předpisech v souladu s právními předpisy Unie, stanovit, že pokud podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací žádá o přístup k jediné optické síti přítomné v jeho cílové oblasti pokrytí, poskytovatel přístupu by mohl odmítnout přístup ke své fyzické infrastruktuře, pokud za spravedlivých a přiměřených podmínek poskytne použitelný alternativní prostředek velkoobchodního aktivního přístupu, který je vhodný pro poskytování sítě VHCN. Tento velkoobchodní aktivní přístup by měl žadajícímu operátorovi zajistit dostupnost sítě VHCN a možnost poskytovat služby v náležité kvalitě a vlastnostech sítě VHCN, které jsou srovnatelné s pasivním přístupem, jako jsou nenasvícená vlákna nebo zpřístupnění optických vláken, pokud jde o možnosti kvality a vlastnosti služby. Kromě toho by tyto životaschopné alternativní prostředky velkoobchodního aktivního přístupu měly být poskytovány na nediskriminačním a otevřeném základě. Za tímto

⁽¹⁰⁾ Doporučení Komise (EU) 2020/2245 ze dne 18. prosince 2020 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci *ex ante* podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace, 18.12.2020, C(2020) 8750, Úř. věst. L 439, 29.12.2020, s. 23.

účelem by měl operátor poskytnout přístup dalším operátorům na základě rovnocenných podmínek za rovnocenných okolností a měl by jim poskytnout služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě jako v rámci vlastních služeb nebo služeb svých dceřiných a partnerských společností, aby tak zajistil rovné zacházení a nabízel rovné příležitosti všem operátorům včetně poskytujícího operátora.

- (24) Aby se usnadnilo opětovné využívání existující fyzické infrastruktury v případě, že operátoři požádají o přístup ve specifikované oblasti, měli by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, předložit nabídku sdíleného využívání svých zařízení za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny, pokud není přístup odepřen z objektivních a opodstatněných důvodů. Subjekty veřejného sektoru by rovněž měly mít povinnost nabízet přístup za nediskriminačních podmínek. V závislosti na okolnostech může podmínky, za nichž je takový přístup udělen, ovlivnit několik faktorů. Tyto faktory zahrnují: a) veškerá preventivní ochranná opatření, která mají být přijata k omezení nepříznivých dopadů na bezpečnost, zabezpečení a integritu sítě; b) specifická ujednání o odpovědnosti v případě škody; c) využití jakékoli veřejné dotace udělené na vybudování infrastruktury, včetně konkrétních podmínek spojených s dotací nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy v souladu s právními předpisy Unie; d) schopnost zajistit či poskytnout kapacitu infrastruktury za účelem splnění či zajištění závazků veřejné služby a e) veškerá omezení vyplývající z ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, včetně minimalizace vizuálního dopadu na infrastrukturu v zájmu přijetí ze strany veřejnosti, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo dodržení městských a venkovských územních plánů.
- (25) Investice do fyzické infrastruktury veřejných sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení by měly přímo přispívat k cílům stanoveným v rozhodnutí (EU) 2022/2481 a zabránit oportunistickému chování. Vzhledem k tomu, že se povinnost poskytování přístupu vztahuje na provozovatele sítě, včetně provozovatelů a podniků veřejných služeb, a subjekty veřejného sektoru, měla by kritéria pro určení spravedlivých a přiměřených cen a pro zabránění nepřiměřeně vysokým cenám zohlednit jejich různé situace a obchodní modely. Všichni poskytovatelé přístupu by například měli mít přiměřenou možnost náhrady nákladů, které jim vzniknou při poskytování přístupu k jejich fyzické infrastruktuře, jakož i dalších nákladů na údržbu a přizpůsobení vyplývající z poskytnutí přístupu k této infrastruktuře. Zejména by veškeré povinnosti poskytování přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací uložené provozovatelům, včetně podniků poskytujících nebo oprávněných poskytovat sítě a služby elektronických komunikací nebo jen přiřazená zařízení, měly pečlivě zohlednit řadu faktorů, jakými jsou ekonomická životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu, jakož i potřeba spravedlivé návratnosti investic a časový harmonogram této návratnosti investic. A konečně by se při určení cen za přístup mělo zajistit řádné zohlednění různých obchodních modelů těchto provozovatelů, kteří primárně poskytují přiřazená zařízení a nabízejí fyzický přístup k více než jednomu poskytovateli veřejných sítí elektronických komunikací, a to s přihlédnutím k příslušným pokynům Komise. V souvislosti se stanovováním cen a podmínek provozovateli sítě a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, by poskytovatelé přístupu nebo subjekty pro řešení sporů mohli využít některé stávající smlouvy a obchodní podmínky dohodnuté mezi zájemci o přístup a poskytovateli přístupu jako srovnávací faktor k určení toho, zda jsou ceny a podmínky spravedlivé a přiměřené tak, že odrážejí tržní ceny a podmínky platné v době uzavření smlouvy. Tím by nemělo být dotčeno posouzení ze strany subjektů pro řešení sporů, které mohou mimo jiné zohlednit to, že smlouvy předložené stranami nesplňují kritéria pro cenotvorbu stanovená v tomto nařízení.
- (26) Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, nemusí mít dostatečné zdroje, zkušenosti nebo nezbytné technické znalosti, které by jim umožnily zapojit se do jednání s operátory o přístup. K usnadnění přístupu k fyzické infrastruktuře těchto subjektů veřejného sektoru by mohl být určen orgán, který by prostřednictvím jednotného informačního místa koordinoval žádosti o přístup, poskytoval právní a technické poradenství pro sjednávání podmínek přístupu a zpřístupňoval relevantní informace o této fyzické infrastruktuře. Tento koordinační orgán by mohl rovněž podporovat subjekty veřejného sektoru při přípravě vzorových smluv a monitorovat výsledek a délku procesu žádostí o přístup. Tento orgán by rovněž mohl pomoci v případných sporech ohledně přístupu k fyzické infrastruktuře, kterou vlastní nebo ovládají subjekty veřejného sektoru.

- (27) Pro zajištění soudržnosti přístupů mezi členskými státy při současném zohlednění různé situace v jednotlivých členských státech by mohla Komise v úzké spolupráci se Sdružením evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (dále jen „BEREC“) vydat pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k fyzické infrastruktuře, mimo jiné včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran, vnitrostátních orgánů a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů, aby se v co největší míře zajistilo, že tyto pokyny nebudou narušovat zavedené zásady, budou v souladu s procesními pravidly vnitrostátních orgánů pro řešení sporů a nebudou škodlivé pro další budování sítí VHCN. Tyto pokyny by mohly zohlednit charakteristiky provozovatelů sítě a jejich obchodní model.
- (28) Operátoři by měli mít na požádání přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře a o plánovaných stavebních pracích v oblasti budování. To jim umožní efektivně plánovat budování sítí VHCN a zajistit co nejefektivnější využití existující fyzické infrastruktury vhodné pro zavádění takových sítí a plánovaných stavebních prací. Tyto minimální informace jsou základním předpokladem pro posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující fyzické infrastruktury nebo koordinace plánovaných stavebních prací v určité oblasti, jakož i pro snížení škody na jakékoli existující fyzické infrastruktuře. S ohledem na počet zúčastněných stran případně včetně veřejně a soukromě financovaných stavebních prací, jakož i existující nebo plánované fyzické infrastruktury a k usnadnění přístupu k těmto informacím napříč odvětvími a přes hranice by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, na něž se vztahují povinnosti týkající se transparentnosti, měli tyto aktuální minimální informace neprodleně v dané lhůtě zpřístupnit prostřednictvím jednotného informačního místa. To zjednoduší vyřizování žádostí o přístup k těmto informacím a umožní operátorům vyjádřit zájem o přístup k fyzické infrastruktuře nebo o koordinaci stavebních prací, u nichž hraje rozhodující úlohu načasování. Minimální informace o plánovaných stavebních pracích by měly být zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa, jakmile bude mít tyto informace k dispozici dotčený provozovatel sítě, a v každém případě a tehdy, když jsou vyžadována povolení, nejpozději dva měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru podléhající povinnostem v oblasti transparentnosti by mohli proaktivně a na dobrovolném základě rozšířit minimální zpřístupněné informace o další charakteristiky, jako jsou informace o existující fyzické infrastruktuře, úrovni obsazenosti fyzické infrastruktury nebo orientační informace o dostupnosti nenasvícených optických vláken.
- (29) Tyto minimální informace by měly být neprodleně zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aby operátoři mohli podávat své žádosti o informace. Jednotné informační místo by mohlo být tvořeno úložištěm informací v elektronické podobě, kde lze získat přístup k informacím nebo je zpřístupnit a podávat žádosti on-line pomocí digitálních nástrojů, jako jsou internetové stránky, digitální aplikace a digitální platformy. Zpřístupňované informace mohou být omezeny z důvodu zajištění bezpečnosti a integrity sítí, zejména v rámci kritické infrastruktury, národní bezpečnosti nebo ochrany legitimních provozních a obchodních tajemství. Jednotné informační místo nemusí tyto informace ukládat, za předpokladu, že zajistí propojení k jiným digitálním nástrojům, jako jsou internetové portály, digitální platformy, databáze nebo digitální aplikace, kde jsou informace uloženy. Proto lze uvažovat o různých modelech jednotného informačního místa. Jednotné informační místo může plnit další funkce, jako je přístup k dalším informacím nebo podpora postupů týkajících se žádostí o přístup k existující fyzické infrastruktuře nebo žádostí o koordinaci stavebních prací.
- (30) Kromě toho, pokud je žádost přiměřená, zejména je-li to třeba pro sdílení existující fyzické infrastruktury nebo pro koordinaci stavebních prací, operátoři by měli dostat možnost provést průzkum na místě a vyžádat si informace o plánovaných stavebních pracích za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek, aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá s cílem zajistit bezpečnost a integritu sítě, jakož i ochranu důvěrnosti a provozních a obchodních tajemství.
- (31) Měla by být podporována zvýšená transparentnost plánovaných stavebních prací prostřednictvím jednotných informačních míst. Toho lze dosáhnout přesměrováním operátorů k těmto informacím tam, kde jsou k dispozici. Transparentnost by mohla být posílena také tím, že žádosti o udělení povolení budou podmíněny zpřístupněním informací o plánovaných stavebních pracích nejprve prostřednictvím jednotného informačního místa.

- (32) Rozhodovací pravomoc, kterou si členské státy ponechávají při přidělování funkcí jednotných informačních míst více než jednomu příslušnému orgánu, by neměla ovlivnit jejich schopnost tyto funkce účinně plnit. Pokud je v členském státě zřízeno více jednotných informačních míst, mělo by jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo sestávající ze společného uživatelského rozhraní zajistit bezproblémový přístup ke všem jednotným informačním místům elektronickými prostředky. Toto jednotné informační místo by mělo být plně digitalizováno a mělo by umožňovat snadný přístup k příslušným digitálním nástrojům. To by umožnilo provozovatelům sítě a subjektům veřejného sektoru vykonávat jejich práva a plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení, které zahrnují rychlý přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích, elektronických správních postupech pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob, jakož i o příslušných podmínkách a postupech. V rámci uvedených minimálních informací by jednotné informační místo mělo poskytovat přístup ke georeferencovaným informacím o umístění existující fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních pracích. K usnadnění tohoto přístupu by členské státy měly poskytnout automatizované digitální nástroje pro předkládání georeferencovaných informací a nástroje pro konverzi do podporovaných datových formátů. Uvedené nástroje by mohly být zpřístupněny provozovatelům sítě a subjektům veřejného sektoru odpovědným za poskytování těchto informací prostřednictvím jednotného informačního místa. Kromě toho, pokud jsou georeferencované údaje o poloze dostupné prostřednictvím jiných digitálních nástrojů, jako je například geoportál INSPIRE podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES⁽¹⁾, mohlo by jednotné informační místo poskytovat uživatelsky vstřícný přístup k těmto informacím.
- (33) Pro zajištění proporcionality a bezpečnosti nemusí požadavek na zpřístupnění informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa platit ze stejných důvodů, jimiž je odůvodňováno zamítnutí žádosti o přístup. Kromě toho by zpřístupňování informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa mohlo být ve velmi specifických případech pro provozovatele sítě a subjekty veřejného sektoru zatěžující nebo nepřiměřené. K tomu by mohlo dojít například v případě, že mapování příslušných aktiv ještě není k dispozici, a bylo by velmi nákladné, nebo pokud se očekává, že počet žádostí o přístup bude v určitých oblastech členského státu nebo s ohledem na určitou konkrétní fyzickou infrastrukturu velmi nízký. Pokud se na základě analýzy nákladů a přínosů ukáže, že poskytování informací je nepřiměřené, neměli by mít provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru povinnost tyto informace zpřístupňovat. Členské státy by měly takovou analýzu nákladů a přínosů provést po konzultaci se zúčastněnými stranami o poptávce po přístupu k existující fyzické infrastruktuře a tato analýza by měla být pravidelně aktualizována. Konzultační proces a jeho výsledky by měly být zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (34) Pro zajištění soudržnosti by příslušné subjekty plnící funkce jednotného informačního místa, vnitrostátní regulační orgány plnící své úkoly podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo jiné příslušné orgány, jako jsou celostátní, regionální nebo místní orgány odpovědné za katastr nemovitostí nebo případně provádění směrnice 2007/2/ES, měly vzájemně konzultovat a spolupracovat. Účelem této spolupráce by měla být minimalizace úsilí provozovatelů sítě a subjektů veřejného sektoru včetně určených podniků s významnou tržní silou (dále jen „provozovatelé s významnou tržní silou“) při plnění povinností týkajících se transparentnosti, pokud jde o zpřístupňování informací o jejich fyzické infrastruktuře. Pokud je vyžadován jiný soubor údajů o fyzické infrastruktuře provozovatele s významnou tržní silou, měla by taková spolupráce vést k vytvoření užitečných vzájemných vazeb a synergií mezi databázemi související s významnou tržní silou a jednotným informačním místem a přiměřených společných postupů shromažďování a poskytování údajů, aby bylo možné dosáhnout snadno srovnatelných výsledků. Spolupráce by se měla zaměřit rovněž na usnadnění přístupu k informacím o fyzické infrastruktuře s ohledem na vnitrostátní podmínky. Dojde-li ke změně nebo zrušení regulačních povinností, měly by mít dotčené strany možnost dohodnout se na nejlepších řešeních s cílem přizpůsobit shromažďování a poskytování údajů o fyzické infrastruktuře nově použitelným regulačním požadavkům.
- (35) Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že se povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací nevztahuje na druhy stavebních prací, které se týkají vnitrostátní kritické infrastruktury nebo z důvodů národní bezpečnosti identifikovaných členskými státy. Subjekty veřejného sektoru vlastníce nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě by měli mít možnost rozhodnout, že povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací se nevztahuje na druhy stavebních prací omezeného rozsahu, jakož i z důvodů stavu nouze identifikovaných členskými státy. Tak by tomu mohlo být v případě stavebních prací prováděných v případě, že existuje riziko veřejného ohrožení v důsledku procesů degradace stavebně-inženýrských prací a jejich přidružených

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

zařízení, které jsou způsobeny destruktivními přírodními nebo lidskými činiteli a jsou potřebné k zajištění jejich bezpečnosti nebo demolice. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupnit druhy stavebních prací, na něž se tyto okolnosti vztahují.

- (36) Pro zajištění značných úspor a minimalizace zátěže pro oblast dotčenou budováním nových sítí elektronických komunikací by měla být zakázána regulační omezení, která stanoví obecný zákaz uzavírání dohod o koordinaci stavebních prací mezi provozovateli sítě za účelem budování sítí VHCN. Pokud nejsou stavební práce financovány z veřejných prostředků, neměla by být tímto nařízením dotčena možnost provozovatelů sítě uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.
- (37) Členské státy by měly maximalizovat výsledky stavebních prací zcela nebo částečně financovaných z veřejných prostředků využitím pozitivních externalit takových prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury za účelem budování sítí VHCN. Hlavní účel stavebních prací financovaných z veřejných prostředků by neměl být nepříznivě dotčen. Provozovatel sítě, který přímo či nepřímo provádí dotčené stavební práce, například prostřednictvím subdodavatele, by však měl vyhovět včasným a přiměřeným žádostem o koordinaci budování prvků sítí VHCN, a to za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Žadající operátor by například měl hradit veškeré dodatečné náklady včetně nákladů způsobených zpožděními a omezit změny původních plánů na minimum. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo členských států vyhradit kapacitu pro sítě elektronických komunikací i bez zvláštních žádostí. To by umožnilo členským státům vyhovět budoucí poptávce po fyzické infrastruktuře a maximalizovat hodnotu stavebních prací, nebo přijmout opatření poskytující podobná práva provozovatelům jiných druhů sítí, například pro dopravu, plyn nebo elektřinu, s cílem koordinovat stavební práce.
- (38) V některých případech, zejména v případě budování ve venkovských, odlehlých nebo řídce osídlených oblastech, by povinnost koordinovat stavební práce mohla ohrozit finanční životaschopnost takového budování a v konečném důsledku odrazovat od investic prováděných za tržních podmínek. Žádost o koordinaci stavebních prací adresovaná podniku, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, by proto mohla být za určitých okolností považována za nepřiměřenou. Tak by tomu mohlo být zejména v případě, že žadající podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat sítě elektronických komunikací, neoznámil svůj záměr vybudovat v dané oblasti sítě VHCN v rámci nového budování, modernizace nebo rozšíření sítě a existovala prognóza nebo výzva k prohlášení o záměru budovat sítě VHCN v určených oblastech (podle článku 22 směrnice (EU) 2018/1972) nebo veřejná konzultace podle pravidel Unie pro státní podporu. Pokud se uskutečnila více než jedna z těchto prognóz, výzev nebo veřejných konzultací, mělo by se vzít v úvahu pouze nevyjádření zájmu při poslední příležitosti za období, během něhož je žádost o koordinaci stavebních prací podána. Aby byl v budoucnu zajištěn přístup k vybudované infrastruktuře, měl by podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací provádějící stavební práce, zaručit, že vybuduje fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou s přihlédnutím k požadavkům na kapacitu vyjádřeným podnikem, který žádá o koordinaci stavebních prací, a pokynům vydaným sdružením BEREC v úzké spolupráci s Komisí. Tím nejsou dotčena pravidla a podmínky spojené s přidělováním veřejných prostředků a uplatňováním pravidel státní podpory.
- (39) Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že nebudou uplatňovat ustanovení tohoto nařízení o koordinaci stavebních prací, včetně transparentnosti, na stavební práce, jejichž rozsah je omezen, například pokud jde o hodnotu, velikost nebo dobu trvání. Mohlo by se jednat například o stavební práce trvající méně než časový úsek v řádu hodin nebo dnů s použitím minimálně invazivních technologií, jako je například pokládka kabelů frézováním povrchu nebo práce nouzové povahy.
- (40) Pro zajištění soudržnosti přístupů mezi členskými státy při současném zohlednění různé situace v jednotlivých členských státech by mělo sdružení BEREC v úzké spolupráci s Komisí vydat do 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost pokyny k uplatňování ustanovení o koordinaci stavebních prací.

- (41) Účinná koordinace může pomoci snížit náklady a zpoždění, jakož i narušení budování, které může být způsobeno problémy na místě. Jedním z příkladů, kde může koordinace stavebních prací přinést jasné výhody, jsou mezioborové projekty mimo jiné v rámci transevropských energetických sítí (TEN-E) a transevropských dopravních sítí (TEN-T), jako je vybudování koridorů 5G podél dopravních cest, jako jsou silnice, železnice a vnitrozemské vodní cesty. Tyto projekty mohou také často vyžadovat koordinaci návrhu nebo společný návrh založený na včasné spolupráci mezi účastníky projektu. Dotčené strany se mohou v rámci tohoto společného návrhu před koordinací stavebních prací předem dohodnout na způsobech budování fyzické infrastruktury a na technologii a vybavení, které mají být použity. Žádost o koordinaci stavebních prací by proto měla být podána co nejdříve.
- (42) Při budování sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení může být za účelem ochrany obecných zájmů Unie a členských států nezbytná řada různých povolení. Ty se mohou týkat výkopů, stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení, jakož i omezení vlastnických práv třetích osob. Počet povolení a omezení vlastnických práv třetích osob nutných pro budování různých typů sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení a místní charakter budování by mohly zahrnovat uplatňování různých postupů a podmínek, což může při budování sítí působit obtíže. Proto by měla být k usnadnění budování všechna pravidla týkající se podmínek a postupů pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob v co největší míře na vnitrostátní úrovni zjednodušena a sjednocena, a to při zachování práva každého příslušného orgánu na účast a uchování svých rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity. Informace o postupech a obecných podmínkách týkajících se udělování povolení na stavební práce a omezení vlastnických práv třetích osob by měly relevantní příslušné orgány zpřístupňovat prostřednictvím jednotných informačních míst. To by mohlo snížit složitost a zvýšit efektivitu a transparentnost pro všechny operátory, a zejména pro nové operátory na trhu nebo menší operátory, kteří neprovozují činnost v dané oblasti. Operátoři by navíc měli mít právo prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě své žádosti o povolení a o omezení vlastnických práv třetích osob. Tyto podniky by rovněž měly mít možnost vyhledávat informace o stavu svých žádostí a o tom, zda jim bylo vyhověno nebo zda byly zamítnuty, v elektronické podobě.
- (43) Postupy udělování povolení by neměly představovat neodůvodněnou překážku pro investice, ani by neměly poškozovat vnitřní trh. Členské státy by proto měly zajistit, aby rozhodnutí o tom, zda udělit povolení k budování prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení či nikoli, bylo k dispozici ve lhůtě čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o povolení nebo ve lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy, podle toho, která je kratší. Členské státy se vybízejí k tomu, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech zavedly ustanovení pro příslušné orgány, aby udělovaly nebo zamítaly povolení rychleji, než vyžaduje zákon. Tím nejsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie. Příslušné orgány by neměly omezovat budování sítí VHCN nebo přiřazených zařízení, bránit mu nebo snižovat atraktivitu tohoto budování z ekonomického hlediska. Konkrétně by neměly bránit tomu, aby postupy pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob probíhaly pokud možno souběžně, ani vyžadovat, aby operátoři získali jeden druh povolení dříve, než mohou požádat o další druhy povolení. Příslušné orgány by měly každé odmítnutí udělit povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob v rámci své pravomoci odůvodnit na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených podmínek.
- (44) Aby nedocházelo ke zbytečným prodáváním, měly by příslušné orgány rozhodnout o úplnosti žádosti o povolení do dvaceti pracovních dnů od data jejího přijetí. Pokud příslušný orgán usoudí, že žádost o povolení není úplná, měl by žadatele vyzvat, aby v této lhůtě chybějící informace doplnil. Z důvodů rovného zacházení a transparentnosti by příslušné orgány měly mít možnost považovat žádosti o povolení pro stavební práce za nepřijatelné, pokud nebyly prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupněny minimální informace požadované podle tohoto nařízení nejpozději dva měsíce před podáním první žádosti o povolení příslušným orgánům. Pokud jsou pro budování prvků sítí VHCN vyžadována kromě povolení i omezení vlastnických práv třetích osob, měly by příslušné orgány odchýlně od článku 43 směrnice (EU) 2018/1972 udělit práva k omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců ode dne přijetí žádosti, s výjimkou případů vyvlastnění. Ostatní omezení vlastnických práv třetích osob, která nejsou potřebná ve spojení s povoleními pro stavební práce, by měla být nadále udělována do šesti měsíců v souladu s článkem 43 směrnice (EU) 2018/1972.

- (45) S cílem urychlit budování sítí VHCN a snižování administrativní zátěže pro orgány udělující povolení by některé druhy stavebních prací, jako například drobné stavební práce, neměly podléhat žádnému předchozímu povolení. Z důvodů transparentnosti a právní jistoty by členské státy měly tyto druhy stavebních prací identifikovat a zveřejnit tyto informace prostřednictvím jednotného informačního místa. Výjimky z postupu udělování povolení by se mohly vztahovat na různé kategorie infrastruktury (jako jsou stožáry, antény, sloupy a podzemní kanály) za určitých stanovených podmínek. Mohly by se vztahovat rovněž na technické modernizace stávajících zařízení, údržbu a drobné stavební práce, jako je například pokládka kabelů frézováním povrchu. Povolení by mohla být i nadále vyžadována pro drobné stavební práce pro budování sítí VHCN nebo přiřazených zařízení z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo environmentální hodnoty nebo z důvodů veřejného pořádku, obrany, bezpečnosti, životního prostředí nebo veřejného zdraví nebo za účelem ochrany bezpečnosti kritické infrastruktury. Členské státy by měly tyto kategorie identifikovat a pro zajištění transparentnosti zveřejnit odchylky prostřednictvím jednotného informačního místa. Aby mohly příslušné orgány posoudit, zda se na plánované práce vztahují odchylky, potřebují minimální informace, jako datum zahájení stavebních prací a doba jejich trvání. Proto by členské státy měly mít možnost požadovat od dotčeného operátora, aby příslušným orgánům oznámil svůj záměr zahájit stavební práce, a to prostřednictvím prohlášení obsahujícího minimální informace.
- (46) Aby se zajistilo, že tyto postupy pro udělování těchto povolení budou dokončeny v přiměřené lhůtě, v souladu s některými novými a osvědčenými správními postupy na vnitrostátní úrovni, je nezbytné vypracovat zásady pro zjednodušení administrativy. To by mělo mimo jiné zahrnovat omezení povinnosti předchozího povolení na případy, kdy je to nezbytné, a zavedení implicitního schválení ze strany příslušných orgánů po uplynutí určité doby. Členské státy by měly mít možnost se odchýlit od ustanovení o tichém souhlasu, pokud zpřístupní operátorovi alternativní prostředek nápravy v případě, že příslušný orgán nesplní lhůtu pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti o povolení, která je stanovena v právních předpisech Unie nebo ve vnitrostátních právních předpisech. Takový alternativní prostředek nápravy by měl zahrnovat mechanismus, který umožní operátorovi žádat o náhradu škody vzniklé z prodlení postupu, nebo možnost se v dané věci obrátit na soud či orgán dohledu a tomuto prostředku by mělo předcházet jednání s příslušným orgánem, pokud o něj operátor požádá. Členské státy by dále měly mít možnost zachovat nebo zavést zjednodušené povoloovací postupy pro postupy sdělování informací, které mohou existovat podle vnitrostátních právních předpisů a které by se vztahovaly na budování jakýchkoli prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení. Pokud se členské státy odchýlí od použití ustanovení o tichém souhlasu, měly by zajistit, aby na žádost operátora nebo příslušného orgánu bylo uspořádáno dohodovací jednání, a to společně s alternativními prostředky nápravy a aniž jsou tyto dotčeny. Takové dohodovací jednání by mělo být uspořádáno bez zbytečného odkladu s cílem usnadnit přijetí rozhodnutí ve věci žádosti o povolení. Toto jednání zejména poskytne příležitost identifikovat případně za účasti dalších zainteresovaných stran nebo relevantních orgánů veškeré dodatečné informace, jakož i možné úpravy projektu. Členské státy by přitom mohly ještě zavést nebo zachovat jiná alternativní opatření k zajištění toho, že příslušné orgány dodrží lhůtu pro udělení nebo odmítnutí povolení.
- (47) Aby se usnadnilo budování prvků sítí VHCN, měly by být veškeré poplatky související s vydáním povolení s výjimkou omezení vlastnických práv třetích osob omezeny na správní náklady spojené s vyřízení žádosti o povolení v souladu se zásadami stanovenými v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972. V případě omezení vlastnických práv třetích osob se použijí články 42 a 43 směrnice (EU) 2018/1972.
- (48) Dosažení cílů stanovených v rozhodnutí (EU) 2022/2481 vyžaduje, aby do roku 2030 byli všichni koncoví uživatelé v pevných místech pokryti gigabitovou sítí až do koncového bodu sítě a aby všechny osídlené oblasti byly pokryty bezdrátovými vysokorychlostními sítěmi nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G v souladu se zásadou technologické neutrality. Poskytování gigabitových sítí koncovým uživatelům by mělo být usnadněno zejména prostřednictvím fyzické infrastruktury uvnitř budovy, připravené pro optická vlákna. Náklady na zástavbu minitrubíček během výstavby budovy jsou relativně nízké, zatímco vybavení budov gigabitovou infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na budování gigabitové sítě. Proto by veškeré nové budovy nebo budovy procházející významnou renovací měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou a optickými rozvody uvnitř budovy, které umožňují připojení koncových uživatelů ke gigabitovým rychlostem, pokud to nepřiměřeně nezvyšuje náklady této renovace a pokud je to technicky proveditelné. Nové vícebytové budovy a vícebytové budovy procházející významnou renovací by měly být rovněž vybaveny přístupovým bodem, snadno přístupným jednomu

nebo více podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, pokud to nepřiměřeně nezvyšuje náklady na tyto renovační práce a pokud je to technicky proveditelné. Developéři budov by navíc měli zajistit prázdné kabelovody vedoucí z každého bytu do přístupového bodu umístěného ve vícebytové budově nebo mimo ni, které umožní připojení až ke koncovým bodům sítě nebo v těch členských státech, kde je koncový bod sítě umístěn v souladu s vnitrostátními právními předpisy mimo konkrétní místo koncového uživatele, až po fyzické místo, kde se koncový uživatel připojí k veřejné síti. Významné renovace stávajících budov v místě koncového uživatele za účelem snížení energetické náročnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU⁽¹²⁾ poskytují příležitost vybavit tyto budovy rovněž fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a v případě vícebytových budov též přístupovým bodem.

- (49) Přístupový bod může být obzvláště užitečný pro operátora, pokud jde o přístup k budově, zejména v případě vícebytových budov, neboť takový fyzický bod může obsahovat celý soubor rozvodů pro připojení konkrétních koncových uživatelů. Pro zlepšení soutěže připuštěním více než jednoho podniku k poskytování služeb koncovým uživatelům je důležité, aby byly přístupové body obsluhující nové vícebytové budovy a vícebytové budovy procházející významnou rekonstrukcí snadno přístupné více než jednomu operátorovi bez vynaložení nepřiměřeného úsilí.
- (50) Ustanovení týkající se fyzické infrastruktury uvnitř budovy připravené pro optická vlákna, přístupového bodu a optických rozvodů uvnitř budovy nevylučují přítomnost jiného typu technologie v rámci téže fyzické infrastruktury uvnitř budovy. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo vlastníků budov vybavit budovu kromě optických vláken i dalšími rozvody uvnitř budovy, s dodatečnou fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, která bude schopna pojmout další rozvody kromě optických vláken nebo jiných prvků sítí elektronických komunikací.
- (51) Perspektivu vybavení budovy fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, přístupovým bodem nebo optickými rozvody uvnitř budovy lze považovat za nepřiměřenou z hlediska nákladů, zejména u nových budov s jedním bytem nebo budov procházejících významnou renovací. To může být založeno na objektivních důvodech, jako jsou například odhady nákladů přizpůsobené konkrétním potřebám, ekonomické důvody spojené s danou lokalitou nebo důvody ochrany kulturního dědictví či životního prostředí (například u konkrétních kategorií památek).
- (52) Pro potenciální kupující a nájemce by bylo prospěšné, aby byly identifikovány budovy, které jsou vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, jakož i přístupovým bodem a optickými rozvody připravenými pro optická vlákna, a mají tedy značný potenciál úspory nákladů. Měla by být podporována rovněž připravenost budov na optická vlákna. Budovy, které jsou vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, přístupovým bodem a optickými rozvody by proto měly být způsobilé, na základě dobrovolnosti a v souladu s postupy stanovenými členskými státy, k získání označení „fibre-ready“ (připraveno pro optická vlákna), pokud se členské státy rozhodly takové označení zavést.
- (53) Podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, které budují gigabitové sítě v určité oblasti, by mohly dosáhnout významných úspor z rozsahu, pokud by mohly ukončit svou síť v přístupovém bodě využitím existující fyzické infrastruktury a uvedením dotčené oblasti do původního stavu. To by mělo být možné bez ohledu na to, zda účastník v té době vyjádřil výslovný zájem o uvedenou službu, avšak pod podmínkou, že je minimalizován dopad na soukromé vlastnictví, a to bez zbytečných zásahů do vlastnických práv. Je-li síť ukončena v přístupovém bodě, připojení dalších zákazníků je možné za podstatně nižších nákladů, zejména prostřednictvím přístupu k vertikálnímu segmentu uvnitř budovy, připravenému pro optická vlákna, pokud již existuje. Uvedeného cíle lze dosáhnout rovněž v případě, že je budova sama již vybavena gigabitovou sítí, k níž mají za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup všichni poskytovatelé veřejné komunikační sítě, kteří mají v dané budově aktivního účastníka služeb. To může nastat zejména v členských státech, které přijaly

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

opatření podle článku 44 směrnice (EU) 2018/1972. Podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací by měly v co největší možné míře odstranit prvky své sítě, jako jsou zastaralé kabely a zařízení, a po ukončení smlouvy s účastníkem dotčenou oblast uvést do původního stavu.

- (54) S cílem přispět k zajištění dostupnosti gigabitových sítí pro koncové uživatele by nové a významně renovované budovy měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a v případě vícebytových budov přístupovým bodem. Členské státy by k dosažení tohoto cíle měly mít možnost jisté flexibility. V tomto ohledu tedy není cílem tohoto nařízení harmonizace pravidel v oblasti souvisejících nákladů, včetně úhrady nákladů na vybavení budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a přístupovým bodem.
- (55) V souladu se zásadou subsidiarity a s cílem zohlednit vnitrostátní podmínky by členské státy měly přijmout normy nebo technické specifikace nezbytné pro účely vybavení nově postavených budov nebo budov procházejících významnou renovací fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy a nově postavených vícebytových budov nebo vícebytových budov procházejících významnou renovací přístupovým bodem. Uvedené normy nebo technické specifikace by měly stanovit alespoň: specifikace přístupového bodu pro budovu; specifikace optického rozhraní; specifikace kabelů; specifikace zásuvek; specifikace potrubí nebo mikrotrubiček; technické specifikace potřebné k zabránění interferenci s elektrickým vedením, minimální poloměr ohybu. Členské státy by měly zajistit soulad s těmito nezbytnými normami nebo technickými specifikacemi. Členské státy by měly pro zajištění tohoto souladu stanovit postupy, které by mohly zahrnovat kontroly budov na místě nebo jejich reprezentativního vzorku. Navíc by členské státy měly s cílem zabránit nárůstu byrokracie v souvislosti s těmito postupy zavedenými podle tohoto nařízení zohlednit procesní požadavky uplatňované na postupy podle směrnice 2010/31/EU a rovněž by měly případně zvážit možnost povolit kombinované zahájení obou postupů pro podávání žádostí.
- (56) Vzhledem ke společenským přínosům digitálního začlenění a k ekonomické logice budování sítí VHCN, pokud neexistuje pasivní ani aktivní infrastruktura připravená pro optická vlákna, která obsluhuje prostory koncových uživatelů, ani alternativy k poskytnutí sítí VHCN účastníkovi, měl by mít jakýkoli poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací právo ukončit svou síť na vlastní náklady v soukromých prostorech v případě, že dopad na nemovitost v soukromém vlastnictví je bez zbytečných zásahů do vlastnických práv a minimalizovaný, např. opětovným využitím existující fyzické infrastruktury dostupné v budově, je-li to možné, nebo uvedením dotčených oblastí do původního stavu.
- (57) Žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy by měly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, zatímco žádost o přístup k optickým rozvodům uvnitř budovy má spadat do oblasti působnosti směrnice (EU) 2018/1972.
- (58) Za účelem zajištění soudržnosti přístupů mezi členskými státy a při současném zohlednění různé situace v jednotlivých členských státech by sdružení BEREC mělo v úzké spolupráci s Komisí do 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost zveřejnit pokyny ohledně podmínek přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek, a kritéria, kterými se mají vnitrostátní orgány pro řešení sporů při řešení těchto sporů řídit. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran, a zejména vnitrostátních orgánů pro řešení sporů, aby bylo zajištěno, že tyto pokyny nenaruší zavedené zásady, budou v souladu s procesními pravidly vnitrostátních orgánů pro řešení sporů a nebudou škodlivé pro další zavádění sítí VHCN. Vzhledem k míře flexibility, která je členským státům při uplatňování uvedených ustanovení přiznána, a v zájmu efektivnosti by pokyny sdružení BEREC měly poskytovat odpovídající úroveň podrobností.
- (59) Za účelem podpory modernizace a pružnosti správních postupů a snížení nákladů a času vynaložených na postupy budování sítí VHCN by služby jednotných informačních míst měly být poskytovány v plném rozsahu on-line. Jednotná informační místa by měla za tímto účelem poskytovat snadný přístup k nezbytným digitálním nástrojům,

jako jsou internetové portály, databáze, digitální platformy a digitální aplikace. Tyto nástroje by měly poskytnout účinný přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích a zajistit možnost vyžádat si informace. Tyto digitální nástroje by měly rovněž umožnit přístup k elektronickým správním postupům pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob a k souvisejícím informacím o příslušných podmínkách a postupech. Pokud je v členském státě zřízeno více jednotných informačních míst, měla by být všechna tato jednotná informační místa snadno a bezproblémově dostupná elektronickými prostředky prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa. Toto kontaktní místo by mělo mít společné uživatelské rozhraní zajišťující přístup k jednotným informačním místům on-line. Jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo by mělo usnadňovat interakci mezi operátory a příslušnými orgány, které vykonávají funkce jednotných informačních míst.

- (60) Členské státy by měly mít možnost využívat digitální nástroje, jako jsou internetové portály, databáze, digitální platformy a digitální aplikace, které již jsou případně dostupné na místní, regionální nebo vnitrostátní úrovni, a v případě potřeby je zdokonalovat za účelem zajišťování funkcí jednotného informačního místa, pokud splňují povinnosti stanovené v tomto nařízení. To zahrnuje přístup prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa a dostupnost všech funkcí stanovených v tomto nařízení. Aby byla dodržena zásada „pouze jednou“ ve vztahu k minimalizaci a přesnosti údajů, mělo by být členským státům umožněno integrovat podle potřeby více digitálních platform, databází nebo aplikací podporujících jednotná informační místa. Například digitální platformy, databáze nebo aplikace podporující jednotná informační místa pro existující fyzickou infrastrukturu by mohly být propojeny nebo plně či částečně integrovány s digitálními platformami nebo aplikacemi pro plánované stavební práce a udělování povolení. Aby se zabránilo zdvojení činnosti a zajistilo se bezproblémové začlenění, mohly by členské státy provést posouzení již existujících digitálních nástrojů na vnitrostátní, regionální a místní úrovni a při navrhování jednotných informačních míst vycházet z osvědčených postupů.
- (61) Aby byla zajištěna efektivita jednotných informačních míst stanovených tímto nařízením, měly by členské státy zajistit dostatečné zdroje a snadnou dostupnost příslušných informací o konkrétní zeměpisné oblasti. Tyto informace by měly být zveřejňovány ve vhodné míře podrobnosti s cílem maximalizovat účinnost s ohledem na přidělené úkoly, mimo jiné i v rámci místního katastru nemovitostí. Se záměrem vycházet z existujících struktur a maximalizovat přínosy pro uživatele by proto členské státy mohly zvážit možné synergie a úspory z rozsahu činnosti s jednotnými kontaktními místy ve smyslu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES⁽¹³⁾ a s dalšími plánovanými nebo existujícími řešeními elektronické veřejné správy. Obdobně by se na jednotná informační místa měla napojit i jednotná digitální brána zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724⁽¹⁴⁾.
- (62) Náklady na zřízení jednotného národního digitálního kontaktního místa, jednotných informačních míst a digitálních nástrojů potřebných k dosažení souladu s ustanoveními tohoto nařízení by mohly být plně nebo částečně způsobilé pro finanční podporu z fondů Unie, například z Evropského fondu pro regionální rozvoj – specifický cíl: konkurenceschopnější a inteligentnější Evropa díky podpoře inovativní a inteligentní ekonomické transformace a regionálního propojení IKT⁽¹⁵⁾, z programu Digitální Evropa⁽¹⁶⁾ – specifický cíl: zavádění a co nejlepší využívání digitálních kapacit a interoperabilita a z Nástroje pro oživení a odolnost⁽¹⁷⁾ – pilířů týkajících se digitální transformace a inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, včetně hospodářské soudržnosti, pracovních míst, produktivity, konkurenceschopnosti, výzkumu, vývoje a inovací a dobře fungujícího vnitřního trhu se silnými malými a středními podniky, pokud splňují cíle a kritéria způsobilosti stanovená pro tyto fondy.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058 ze dne 24. června 2021 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 60).

⁽¹⁶⁾ Článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/694 ze dne 29. dubna 2021, kterým se zavádí program Digitální Evropa a zrušuje rozhodnutí (EU) 2015/2240 (Úř. věst. L 166, 11.5.2021, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

- (63) V případě neshody ohledně technických a obchodních podmínek během obchodních jednání o přístupu k fyzické infrastruktuře nebo koordinaci stavebních prací by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, jenž stranám nařídí řešení, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření vyhovět žádosti nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při stanovení cen za poskytnutí přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře nebo za sdílení nákladů pro koordinované stavební práce by orgán pro řešení sporů měl zajistit, aby poskytovatel přístupu a provozovatelé sítě, kteří plánují stavební práce, měli přiměřenou možnost náhrady svých nákladů vzniklých při poskytování přístupu k jejich fyzické infrastruktuře nebo při koordinaci plánovaných stavebních prací. Při tom by měly být zohledněny příslušné pokyny Komise nebo pokyny sdružení BEREK, případné zvláštní vnitrostátní podmínky, zavedené cenové struktury a veškeré prostředky právní ochrany již dříve uložené vnitrostátními regulačními orgány. Orgán pro řešení sporů by měl rovněž zohlednit dopad požadovaného přístupu nebo koordinace plánovaných stavebních prací na obchodní plán poskytovatele přístupu nebo provozovatelů sítě, kteří plánují stavební práce, včetně jejich již uskutečněných nebo plánovaných investic, zejména investic do fyzické infrastruktury, již se žádost týká.
- (64) Aby se zabránilo zpožděním při budování sítí, měl by vnitrostátní orgán pro řešení sporů vyřešit spor včas a v každém případě do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o urovnání sporu v případě sporů o přístup k existující fyzické infrastruktuře a do jednoho měsíce, pokud jde o transparentnost fyzické infrastruktury, koordinaci plánovaných stavebních prací a transparentnost plánovaných stavebních prací. Mohly by nastat výjimečné okolnosti odůvodňující odklad řešení sporu, které by orgány pro řešení sporů nemohly ovlivnit, jako například nedostatečné informace nebo dokumentace nezbytná k přijetí rozhodnutí včetně stanovisek jiných příslušných orgánů, které je třeba konzultovat, případně vysoká složitost podání.
- (65) Pokud dojde ke sporům ohledně přístupu k fyzické infrastruktuře, plánovaných stavebních prací nebo informací o nich, pokud jde o budování sítí VHCN, příslušný orgán pro řešení sporů by měl mít pravomoc k jejich vyřešení formou závazného rozhodnutí. Rozhodnutími tohoto orgánu by v každém případě neměla být dotčena možnost kterékoli strany obrátit se na soud nebo uplatnit předchozí či souběžný smírní mechanismus k formálnímu urovnání sporu, který by mohl mít podobu mediace nebo dalšího kola výměn. Pro zajištění transparentnosti a předvídatelnosti a posílení vymáhání pravidel a zvýšení důvěry v mechanismy řešení sporů by vnitrostátní orgány pro řešení sporů měly svá rozhodnutí zveřejňovat a zároveň dodržovat zásady důvěrnosti a obchodního tajemství a jednotná informační místa by měla zajistit přístup k těmto rozhodnutím.
- (66) Ustanovení směrnice 2014/61/EU týkající se řešení sporů se nadále vztahují na veškeré postupy pro řešení sporů, které byly zahájeny podle této směrnice.
- (67) V souladu se zásadou subsidiarity by tímto nařízením neměla být dotčena možnost, aby členské státy přidělily regulační úkoly orgánům, jež jsou nejvíce způsobilé je plnit v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení pravomocí a s požadavky stanovenými tímto nařízením. Ke snížení administrativní zátěže by měly mít členské státy možnost jmenovat stávající orgán nebo zachovat příslušné orgány, které již byly jmenovány podle směrnice 2014/61/EU. Informace o úkolech přidělených příslušnému orgánu nebo příslušným orgánům by měly být zveřejňovány prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamovány Komisi, pokud tak již nebylo učiněno podle směrnice 2014/61/EU. Rozhodovací pravomoc, kterou si členské státy ponechají při přidělování funkcí jednotných informačních míst více než jednomu příslušnému orgánu, by neměla ovlivnit jejich schopnost tyto funkce účinně plnit.
- (68) Určený vnitrostátní orgán pro řešení sporů a příslušný orgán vykonávající funkce jednotného informačního místa by měly zajistit nestrannost, nezávislost a strukturální oddělení vůči zúčastněným stranám, měly by vykonávat své pravomoci nestranně, transparentně a včas a měly by mít odpovídající pravomoci a zdroje. Vnitrostátní orgány pro řešení sporů by měly jednat nezávisle a objektivně a při rozhodování o sporech jim předložených by neměly žádat ani přijímat pokyny od žádného jiného subjektu.

- (69) Členské státy by měly stanovit vhodné, účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případ nedodržení tohoto nařízení nebo závazného rozhodnutí přijatého příslušnými orgány včetně případů, kdy provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru vědomě nebo z důvodu hrubé nedbalosti prostřednictvím jednotného informačního místa poskytne zavádějící, chybné nebo neúplné informace.
- (70) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž usnadnit budování fyzické infrastruktury vhodné pro síť VHCN v celé Unii způsobem, který podporuje vnitřní trh, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy v důsledku přetrvávajících rozdílných přístupů, jakož i pomalého a neúčinného provádění směrnice 2014/61/EU, ale spíše jich z důvodů rozsahu či účinků budování sítě a nezbytných investic může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (71) Tímto nařízením není dotčena odpovědnost členských států za ochranu národní bezpečnosti ani jejich pravomoc chránit jiné základní funkce státu, zejména pokud jde o veřejnou bezpečnost, územní celistvost a zachování veřejného pořádku.
- (72) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie. Toto nařízení zejména usiluje o zajištění plného respektování práva na soukromý život a ochranu obchodního tajemství, svobodu podnikání, právo na vlastnictví a právo na účinnou právní ochranu. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (73) Toto nařízení obsahuje ustanovení, která se vztahují na všechny podstatné oblasti upravené směrnicí 2014/61/EU, která by proto měla být zrušena. Avšak s ohledem na odloženou použitelnost týkající se některých pravidel pro transparentnost, postupy udělování povolení, fyzickou infrastrukturu uvnitř budovy a digitalizaci jednotných informačních míst by měla některá pravidla stanovená ve směrnici 2014/61/EU zůstat použitelná, než budou použitelná odpovídající pravidla tohoto nařízení. Například provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru by měli mít i nadále povinnost podle čl. 4 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 4 první věty směrnice 2014/61/EU zpřístupnit informace o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa tak, aby byly neprodleně přístupné, než se použijí příslušná ustanovení tohoto nařízení.
- (74) Cílem období osmnácti měsíců mezi datem vstupu v platnost a datem použitelnosti tohoto nařízení je poskytnout členským státům dostatek času na to, aby zajistily, že jejich vnitrostátní právní předpisy nebudou obsahovat žádné překážky jednotného a účinného uplatňování tohoto nařízení. Aby bylo zajištěno, že členské státy budou mít dostatek času na zavedení nových systémů a splnění nových pravidel zavedených tímto nařízením, se některá pravidla pro transparentnost ohledně existující fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních prací, digitalizace jednotných informačních míst a jejich úloh při zefektivnění postupů udělování povolení, jakož i fyzické infrastruktury uvnitř budovy, použijí později, odchýlně od uvedeného dne použitelnosti. Například povinnost vybavit nové budovy a budovy procházející významnou renovací fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy by měla platit 21 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, zatímco subjekty veřejného sektoru by měly zpřístupnit v elektronické podobě informace o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa 24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, přičemž stejná povinnost by se měla i nadále vztahovat na provozovatele sítě tak, jak se již používá v souladu se směrnicí 2014/61/EU. Kromě toho, zatímco ustanovení týkající se transparentnosti, pokud jde o minimální informace o plánovaných stavebních pracích včetně georeferencovaného umístění, potřebují delší období v délce až 24 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, aby mohly členské státy zajistit, že příslušná jednotná informační místa zpřístupní vhodné digitální nástroje, budou stávající jednotná informační místa nadále používána podle čl. 6 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2014/61/EU. Totéž platí pro relevantní výjimky stanovené v členských státech podle čl. 6 odst. 5 směrnice 2014/61/EU. Členské státy zruší do data použitelnosti každého ustanovení tohoto nařízení ta vnitrostátní ustanovení, která se s tímto nařízením překrývají nebo jsou s ním v rozporu. Pokud jde o přijímání nových právních předpisů během tohoto období, z ustanovení čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU vyplývá, že členské státy mají povinnost loajální spolupráce, která jim brání přijímat opatření, která by byla v rozporu s budoucími právními předpisy Unie.

- (75) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1971⁽¹⁸⁾ zavedlo mimo jiné prostřednictvím změny nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120⁽¹⁹⁾ opatření regulující maloobchodní ceny komunikací v rámci Unie. Opatření měla zajistit, aby spotřebitelům nebyly účtovány nepřiměřeně vysoké ceny za uskutečňování interpersonální komunikace založené na číslech, která je zahájena v členském státě jejich domovského poskytovatele a ukončena na jakémkoli čísle pevné či mobilní sítě v jiném členském státě. V souladu se zásadou proporcionality tato opatření nepřekračují rámec toho, co je k dosažení uvedených cílů nezbytné. Tato opatření vstoupila v platnost dne 15. května 2019 na dobu pěti let do 14. května 2024. Konkrétně nařízení (EU) 2018/1971 zavedlo do nařízení (EU) 2015/2120 vymezení regulovaných komunikací v rámci Unie a interpersonální komunikace založené na číslech a změnilo jej tak, že zavedlo maloobchodní ceny pro komunikace v rámci Unie a období platnosti těchto cen stanovilo do 14. května 2024.
- (76) Uvedené stropy maloobchodních cen, které vstoupily v platnost ve všech členských státech dne 15. května 2019, byly nastaveny na úroveň umožňující poskytovatelům veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech pokrýt náklady, čímž byl zajištěn přiměřený zásah na trzích mobilních i pevných sítí. Kromě toho vnitrostátní regulační orgány byly a stále jsou zmocněny udělit výjimku na žádost poskytovatele veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech v případě, že by byl dopad těchto opatření na dotčené poskytovatele významně větší než na většinu jiných poskytovatelů v Unii.
- (77) Dne 15. května 2023 zveřejnila Komise pracovní dokument o uplatňování ustanovení nařízení (EU) 2018/1971 týkajících se komunikací v rámci Unie společně se zprávou o průzkumu Eurobarometru o mezinárodních telekomunikacích v rámci Unie (dále jen „zpráva Eurobarometru z roku 2022“). Komise posoudila dopad opatření na základě průběžného monitorování provádění pravidel a konzultací se zainteresovanými stranami, jakož i s ohledem na stanovisko sdružení BEREC k nařízení o komunikacích v rámci Unie (dále jen „stanovisko sdružení BEREC“). Posouzení dopadu provedené Komisí a závěry zprávy Eurobarometru z roku 2022 ukazují, že unijní pravidla se osvědčila jako efektivní a přiměřená. Uvedená opatření významně snížila maloobchodní ceny komunikací v rámci Unie. Na základě údajů vycházejících ze stanoviska sdružení BEREC a zprávy Eurobarometru z roku 2022 byla pro významný počet spotřebitelů ve většině členských států tato opatření přínosem a někteří spotřebitelé i nadále využívají pro komunikaci v rámci Unie tradiční komunikace, jako jsou telefonní hovory a SMS zprávy, přičemž většinou komunikují prostřednictvím telefonu, přestože stále větší počet spotřebitelů má pro potřeby komunikace v rámci Unie přístup k interpersonálním komunikačním službám nezávislým na číslech. To je případ občanů ve věku 55 let a více.
- (78) Kromě toho, stropy maloobchodních cen nevedly ke zvýšení objemu komunikací v rámci Unie ani podle všeho neměly významný negativní dopad na poskytovatele. Od vstupu těchto opatření v platnost nepožádal o výjimku žádný poskytovatel veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech. Nadto závěr průzkumné konzultace o budoucnosti trhu elektronických komunikací a jeho infrastruktury ukončené dne 19. května 2023 potvrzuje, že je třeba prodloužit platnost stávajících opatření.
- (79) Vzhledem k tomu, že velkoobchodní ceny komunikací v rámci Unie nejsou regulovány a že v této fázi není k dispozici přehled tranzitních nákladů, nelze vyloučit, že by v případě okamžitého zrušení těchto opatření uvedené maloobchodní ceny nevzrostly a zákazníci by nebyli vystaveni velmi vysokým cenám komunikací v rámci Unie. Proto toto nařízení zavádí ustanovení, kterým se mění nařízení (EU) 2015/2120 tak, že se prodlužuje uplatňování čl. 5a odst. 1 tohoto nařízení.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1971 ze dne 11. prosince 2018 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Agentury na podporu BEREC (Úřad BEREC), o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení nařízení (ES) č. 1211/2009 (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (80) Avšak s ohledem na cíl od 1. ledna 2025 odstranit cenové rozdíly mezi tarify používanými pro komunikaci v rámci Unie a tarify použitelnými pro vnitrostátní hlasovou komunikaci (pevné a mobilní) a SMS zprávy, poskytovatelé, kteří se dobrovolně rozhodnou neuplatnit příplatky za komunikaci v rámci Unie, by měli být vyňati z povinnosti uplatňovat maximální maloobchodní ceny s výhradou politiky přiměřeného využívání, s cílem poskytnout prospěch vyplývající ze stejných maloobchodních cen pro vnitrostátní komunikaci a komunikaci v rámci Unie spotřebitelům dříve. Politika přiměřeného využívání bude vymezena v prováděcím aktu, který by Komise měla přijmout do 31. prosince 2024 po konzultaci se sdružením BEREC.
- (81) Ve druhém kroku od 1. ledna 2029 by poskytovatelé neměli účtovat jiné maloobchodní ceny za vnitrostátní komunikaci a jiné za komunikaci v rámci Unie. Povinnost poskytovatelů splnit povinnosti podle tohoto opatření je nicméně podmíněna přijetím řady ochranných opatření pro poskytovatele, pokud jde o udržitelnost, přiměřené využívání a opatření proti podvodům. Komise by měla tato ochranná opatření přijmout do 30. června 2028 prostřednictvím prováděcího aktu.
- (82) Úplnému zrušení maloobchodních příplatků pro komunikaci v rámci Unie od 1. ledna 2029 bude předcházet přezkum pravidel pro komunikaci v rámci Unie, který by Komise měla provést do 30. června 2027 po konzultaci se sdružením BEREC.
- (83) V rámci toho přezkumu by měla Komise s podporou sdružení BEREC posoudit dopad nových opatření na spotřebitele a poskytovatele při zohlednění dynamiky rozvíjejícího se trhu. Posouzení by mělo zahrnovat vývoj velkoobchodních nákladů, trend maloobchodních cen komunikace v rámci Unie, vývoj spotřebitelských preferencí, možný dopad na vnitrostátní trhy poskytování interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, zejména na maloobchodní ceny účtované spotřebitelům, potenciální dopad opatření na příjmy poskytovatelů, rozsah využívání, dostupnost a konkurenceschopnost interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech nebo jiných alternativ komunikace v rámci Unie a vývoj tarifních plánů pro komunikace v rámci Unie.
- (84) Na základě tohoto posouzení přijme Komise do 30. června 2028 prováděcí akt, který stanoví ochranná opatření pro poskytovatele, pokud jde o udržitelnost, přiměřené využívání a opatření proti podvodu. Mohlo by sloužit rovněž jako základ pro případný legislativní návrh Komise za účelem změn opatření, pokud by to bylo případně potřeba.
- (85) Pro účely sběru údajů, monitorování, přezkumu a podávání zpráv o dopadu pravidel na komunikaci v rámci Unie by měly Komise, sdružení BEREC, vnitrostátní regulační orgány a případně další příslušné orgány nakládat s veškerými obchodními tajemstvími a dalšími důvěrnými informacemi od poskytovatelů jako s důvěrnými informacemi. Avšak ochrana důvěrných informací by neměla příslušným vnitrostátním orgánům bránit ve včasné sdílení těchto informací.
- (86) V souladu se zásadou proporcionality by měla být opatření vztahující se na komunikaci v rámci Unie zavedená tímto nařízením časově omezena a měla by pozbýt platnosti ke dni 30. června 2032. Toto prodloužení platnosti by mělo Komisi umožnit shromáždit a přezkoumat údaje relevantní pro posouzení dopadu opatření a současně zajistit, aby byli zranitelní spotřebitelé ochráněni před potenciálně nepřiměřeně vysokými cenami za komunikaci v rámci Unie. Datum ukončení platnosti těchto opatření se shoduje s datem ukončení platnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/612 ⁽²⁰⁾.
- (87) Za účelem co nejrychlejšího uplatňování opatření stanovených tímto nařízením by toto nařízení mělo vstoupit v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/612 ze dne 6. dubna 2022 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 115, 13.4.2022, s. 1).

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit a podpořit budování sítí s velmi vysokou kapacitou (dále jen „sítě VHCN“) podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a usnadněním efektivnějšího budování nové fyzické infrastruktury, aby bylo možné tyto sítě zavádět rychleji a s nižšími náklady.
2. Pokud jsou ustanovení tohoto nařízení v rozporu s ustanoveními směrnic 2002/77/ES, (EU) 2018/1972 nebo (EU) 2022/2555, použijí se příslušná ustanovení uvedených směrnic.
3. Toto nařízení stanoví minimální požadavky týkající se dosažení cílů stanovených v odstavci 1. Členské státy mohou zachovat nebo zavést opatření v souladu s právními předpisy Unie, která jsou přísnější nebo podrobnější než tyto minimální požadavky, pokud tato opatření slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury nebo k umožnění účinnějšího budování nové fyzické infrastruktury.
4. Odchylně od odstavce 3 tohoto článku nesmějí členské státy ponechat v platnosti ani zavést opatření uvedená v odstavci 3 ve vztahu k čl. 3 odst. 5 prvnímu pododstavci písm. a) až e), čl. 3 odst. 7 a 10, čl. 4 odst. 7, čl. 5 odst. 2 druhému pododstavci, čl. 5 odst. 5, čl. 6 odst. 2 a čl. 10 odst. 7 a 8.
5. Tímto nařízením není dotčena odpovědnost členských států za ochranu národní bezpečnosti ani jejich pravomoc chránit jiné základní funkce státu, včetně zajišťování územní celistvosti státu a zachování veřejného pořádku.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené ve směrnici (EU) 2018/1972, zejména definice pojmů „sítě elektronických komunikací“, „sítě s velmi vysokou kapacitou“, „veřejná síť elektronických komunikací“, „koncový bod sítě“, „přirazená zařízení“, „koncový uživatel“, „bezpečnost sítí a služeb“, „přístup“ a „operátor“.

Pro účely tohoto nařízení se dále rozumí:

- 1) „provozovatelem sítě“:
 - a) operátor ve smyslu čl. 2 bodu 29 směrnice (EU) 2018/1972;
 - b) podnik, který zajišťuje fyzickou infrastrukturu určenou k poskytování:
 - i) služeb výroby, přepravy nebo distribuce
 - plynu,
 - elektrické energie včetně veřejného osvětlení,
 - vytápění,
 - vody, včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, a odvodňovacích systémů;
 - ii) dopravních služeb včetně železnic, silnic včetně pozemních komunikací v obcích, tunelů, přístavů a letišť;
- 2) „veřejnoprávním subjektem“ subjekt se všemi těmito charakteristikami:
 - a) je založen za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu;
 - b) má právní osobnost;

- c) je financován zcela nebo převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty nebo podléhá řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jeho správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;
- 3) „subjektem veřejného sektoru“ státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení vytvořené jedním nebo více takovými orgány nebo jedním nebo více takovými veřejnoprávními subjekty;
- 4) „fyzickou infrastrukturou“:
- a) jakýkoli prvek sítě, který je určen k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě, jako jsou potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, antény, věže a sloupy, jakož i budovy, včetně jejich střech a částí jejich fasád, nebo vstupy do budov, a veškeré další objekty, včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy a mýtné brány, jakož i zastávky autobusů a tramvají či stanice metra a železniční stanice;
- b) pokud nejsou součástí sítě a pokud je vlastní nebo ovládají subjekty veřejného sektoru: budovy, včetně jejich střech a částí jejich fasád, nebo vstupy do budov, a veškeré další objekty, včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy a mýtné brány, jakož i zastávky autobusů a tramvají či stanice metra a železniční stanice.
- Kabely, včetně nenasvícených optických vláken, jakož i prvky sítí používané k poskytování vody určené k lidské spotřebě ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184⁽²¹⁾, nejsou fyzickou infrastrukturou ve smyslu tohoto nařízení;
- 5) „stavebními pracemi“ každý výsledek stavebních nebo stavebně-inženýrských činností jako celek, který je sám o sobě dostačující, aby plnil hospodářskou nebo technickou funkci, a zahrnuje jeden nebo více prvků fyzické infrastruktury;
- 6) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy“ fyzická infrastruktura nebo zařízení v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k uložení kabelových nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě;
- 7) „optickými rozvody uvnitř budovy“ optické kabely v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k poskytování služeb elektronických komunikací a propojující přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě;
- 8) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optické vedení“ fyzická infrastruktura uvnitř budovy určená k uložení prvků optických vedení;
- 9) „významnou renovací“ stavební práce v místě koncového uživatele, které zahrnují strukturální změny celé fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo její značné části a vyžadují v souladu s vnitrostátními právními předpisy stavební povolení;
- 10) „povolením“ explicitní nebo implicitní rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí přijatých současně nebo postupně jedním nebo více příslušnými orgány, vyžadované od podniku podle vnitrostátních právních předpisů k provedení stavebních prací nezbytných pro budování prvků sítí VHCN;

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

- 11) „přístupovým bodem“ fyzický bod umístěný uvnitř budovy či mimo ni přístupný podnikům, které zajišťují nebo jsou oprávněny zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací, jehož prostřednictvím je umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy připravené pro optická vlákna;
- 12) „omezením vlastnických práv třetích osob“ práva uvedená v čl. 43 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972 udělená operátorovi na instalování zařízení na nemovitosti, nad nebo pod nemovitostí ve veřejném nebo soukromém vlastnictví za účelem budování sítí VHCN a přiřazených zařízení;

Článek 3

Přístup k existující fyzické infrastruktuře

1. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, vyhoví na základě písemné žádosti operátora všem oprávněným žádostem o přístup k této fyzické infrastruktuře za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny s cílem budovat prvky sítí VHCN nebo přiřazená zařízení. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, vyhoví všem takovým přiměřeným žádostem, a to rovněž za nediskriminačních podmínek. V takové písemné žádosti musí být specifikovány prvky fyzické infrastruktury, ke které je požadován přístup, včetně konkrétního časového rámce. Členské státy mohou upřesnit náležitosti týkající se administrativních aspektů žádosti.

2. Právnícké osoby, které působí především jako nájemci pozemků nebo držitelé práv jiných než vlastnických práv k pozemkům, na nichž mají být nebo byla instalována zařízení za účelem budování prvků sítí VHCN, nebo právnícké osoby, které spravují nájemní smlouvy k těmto pozemkům jménem vlastníků pozemků, mají povinnost jednat s operátorem, na jeho žádost, o přístupu tohoto operátora k těmto pozemkům, a to v dobré víře, včetně ceny, která případně zohlední tržní podmínky v souladu s vnitrostátním smluvním právem.

Operátoři a právnícké osoby uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce informují vnitrostátní regulační orgán o uzavření dohod vyjednaných v souladu s prvním pododstavcem, včetně dohodnuté ceny.

Členské státy mohou vydat pokyny ohledně podmínek, včetně ceny, s cílem usnadnit uzavírání takových dohod.

3. Členské státy mohou stanovit, že vlastníci soukromých komerčních budov, které nejsou vlastněny neb ovládány provozovatelem sítě, musí na písemnou žádost operátora vyhovět oprávněným žádostem o přístup do těchto budov, včetně jejich střech, za účelem instalace prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení za spravedlivých a přiměřených podmínek a za cenu odrážející tržní podmínky. Před tím, než žadatel o přístup takovou žádost podá, musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) budova se nachází ve venkovské nebo odlehle oblasti, jak jsou vymezeny členskými státy;
- b) v oblasti, pro niž se žádost o přístup podává, není k dispozici žádná, pevná ani mobilní, síť VHCN stejného typu, jaký má žadatel o přístup v úmyslu zavést, a podle informací shromážděných prostřednictvím jednotného informačního místa ke dni podání žádosti neexistuje plán na vybudování takové sítě;
- c) v oblasti, pro niž se žádost o přístup podává, a kterou vlastní nebo ovládají provozovatelé sítě nebo subjekty veřejného sektoru, neexistuje žádná fyzická infrastruktura, která je technicky vhodná pro umístění prvků sítí VHCN.

Členské státy mohou stanovit seznam kategorií komerčních budov, v jejichž případě lze z důvodů veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti a ochrany zdraví uplatnit výjimku z povinnosti vyhovět žádosti o přístup. Tento seznam a kritéria použitá k identifikaci těchto kategorií se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa.

4. Při stanovování spravedlivých a přiměřených podmínek, včetně cen, pro poskytování přístupu a s cílem předejít příliš vysokým cenám provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, kteří vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, případně zohlední alespoň:

- a) stávající smlouvy a obchodní podmínky sjednané mezi operátory žádajícími o přístup a provozovateli sítě nebo subjekty veřejného sektoru poskytujícími přístup k fyzické infrastruktuře;

- b) potřebu zajistit, aby poskytovatel přístupu měl přiměřenou možnost náhrady nákladů, které mu vzniknou při poskytování přístupu k jeho fyzické infrastruktuře, při zohlednění zvláštních vnitrostátních podmínek, obchodních modelů a všech cenových struktur zavedených za účelem poskytnutí přiměřené možnosti náhrady nákladů; v případě sítí elektronických komunikací je třeba také zohlednit veškeré prostředky právní ochrany uložené vnitrostátními regulačními orgány;
- c) veškeré dodatečné náklady na údržbu a přizpůsobení vyplývající z poskytnutí přístupu k příslušné fyzické infrastruktuře.
- d) dopad požadovaného přístupu na obchodní plán poskytovatele přístupu včetně investic do fyzické infrastruktury, ke které je požadován přístup;
- e) v konkrétním případě přístupu k fyzické infrastruktuře operátorů, jakékoli pokyny podle odstavce 13, a zejména:
 - i) ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu;
 - ii) potřebu spravedlivé návratnosti investic a jakýkoli časový harmonogram této návratnosti investic;
 - iii) veškeré dopady přístupu na hospodářskou soutěž na navazujících trzích a v důsledku toho na ceny a na návratnost investice;
 - iv) odpisy aktiv sítě v době žádosti o přístup;
 - v) obchodní důvody podporující investice v době, kdy byla uskutečněna, zejména do fyzické infrastruktury užívané k zajištění konektivity, a
 - vi) možnosti souběžného společného investování do budování fyzické infrastruktury, jež je předběžně nabídnuta žadateli o přístup, zejména podle článku 76 směrnice (EU) 2018/1972, případně do souběžného budování zároveň s ní.
- f) při zvažování potřeby operátorů zajistit spravedlivou návratnost investic, která odráží příslušné tržní podmínky, jejich různé obchodní modely, zejména v případě podniků, které primárně poskytují přiřazená zařízení a nabízejí fyzický přístup k více než jednomu podniku zajišťujícímu nebo oprávněnému zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací.

5. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, kteří vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, mohou odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře na základě jedné nebo více následujících podmínek:

- a) fyzická infrastruktura, k níž bylo požádáno o přístup, není technicky vhodná pro uložení jakéhokoli prvku sítě VHCN podle odstavce 1;
- b) nedostatečný prostor k uložení prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení podle odstavce 1, a to i po zohlednění budoucích potřeb poskytovatele přístupu ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány, jako například odkazem na veřejně dostupné investiční plány nebo jednotně uplatňovaný procentní podíl kapacity vyhrazené pro budoucí potřeby z celkové kapacity fyzické infrastruktury;
- c) opodstatněné důvody týkající se bezpečnosti, národní bezpečnosti nebo veřejného zdraví;
- d) řádně opodstatněné důvody týkající se integrity a bezpečnosti kterékoli sítě, zejména kritické infrastruktury jednotlivých států;
- e) řádně opodstatněné riziko závažné interference plánovaných služeb elektronických komunikací s poskytováním jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury;

f) dostupnost použitelných alternativních prostředků pro pasivní velkoobchodní fyzický přístup k sítím elektronických komunikací, vhodných k poskytování sítí VHCN a nabízených za spravedlivých a přiměřených podmínek, které jsou poskytovány stejným provozovatelem sítě nebo ve specifických případech venkovských nebo odlehklých oblastí, kde je síť provozována výhradně ve velkoobchodním měřítku a je vlastněna nebo ovládána subjekty veřejného sektoru, jsou poskytovány provozovatelem takové sítě.

6. Členské státy mohou stanovit, že provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu mohou odmítnout přístup k určité fyzické infrastruktuře, pokud zde existují přijatelné alternativní prostředky pro nediskriminační otevřený velkoobchodní aktivní přístup k sítím VHCN poskytované týměž provozovatelem sítě nebo týměž veřejným subjektem za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) tyto alternativní prostředky pro velkoobchodní přístup jsou nabízeny za spravedlivých a přiměřených podmínek, a to i pokud jde o cenu;
- b) projekt budování žádajícího operátora se zaměřuje na stejnou oblast pokrytí a neexistuje žádná jiná optická síť spojující prostory koncových uživatelů obsluhující tuto oblast pokrytí.

Tento odstavec se použije pouze v těch členských státech, v nichž je taková možnost odmítnutí nebo rovnocenná možnost uplatňována od 11. května 2024 v souladu s vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právními předpisy Unie.

7. V případě, že je poskytnutí přístupu odmítnuto podle odstavců 5 a 6, sdělí provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru, který vlastní nebo ovládá fyzickou infrastrukturu, žadateli o přístup písemně konkrétní a podrobné důvody tohoto odmítnutí nejpozději do jednoho měsíce ode dne obdržení úplné žádosti o přístup, s výjimkou vnitrostátní kritické infrastruktury vymezené vnitrostátními právními předpisy, v jejímž případě se při odmítnutí žadateli o přístup nemusí sdělovat konkrétní a podrobné důvody.

8. Členské státy mohou zřídit nebo určit orgán pro koordinaci žádostí o přístup k fyzické infrastruktuře vlastněné nebo ovládané subjekty veřejného sektoru, poskytování právního a technického poradenství prostřednictvím vyjednávání podmínek přístupu a usnadňování poskytování informací prostřednictvím jednotného informačního místa uvedeného v článku 12.

9. Fyzická infrastruktura, na kterou se již vztahují přístupové povinnosti uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo povinnosti vyplývající z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, nepodléhá po dobu platnosti těchto přístupových povinností povinnostem stanoveným v odstavcích 1, 4 a 5.

10. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu nebo určité kategorie fyzické infrastruktury, nemusí na tuto fyzickou infrastrukturu nebo kategorie fyzické infrastruktury uplatňovat odstavce 1, 4 a 5 z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo environmentální hodnoty nebo z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti, obrany a ochrany zdraví. Členské státy nebo případně regionální nebo místní orgány identifikují tuto fyzickou infrastrukturu nebo kategorie fyzické infrastruktury na svém území na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Seznam kategorií fyzické infrastruktury a kritéria použitá k jejich identifikaci se zpřístupní prostřednictvím jednotného informačního místa.

11. Operátoři jsou oprávněni nabízet přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování jiných sítí než sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení.

12. Bez ohledu na odstavec 3, tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka fyzické infrastruktury v případě, že provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru není jejím vlastníkem, ani vlastnické právo jakékoliv třetí strany, jako jsou vlastníci pozemků a soukromí vlastníci nemovitostí nebo případně práva nájemců.

13. Komise může po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými institucemi nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích a se zohledněním zavedených zásad a různé situace v jednotlivých členských státech vydat v úzké spolupráci se sdružením BEREC pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 4

Transparentnost fyzické infrastruktury

1. Pro účely podání žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v souladu s článkem 3 má každý operátor na základě žádosti právo získat přístup prostřednictvím jednotného informačního místa k následujícím minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře v elektronické podobě:

- a) georeferencované umístění a trasa;
- b) druh a současné využití infrastruktury;
- c) kontaktní místo.

Tyto minimální informace jsou zpřístupněny za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek a v každém případě nejpozději do 10 pracovních dnů od podání žádosti o informace. V řádně odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena o pět pracovních dnů. Operátoři žádající o přístup jsou o každém prodloužení lhůty informováni prostřednictvím jednotného informačního místa.

Každý operátor, který žádá o přístup k informacím podle tohoto článku, specifikuje zeměpisnou oblast, v níž plánuje budování prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení.

Přístup k minimálním informacím může být omezen nebo zamítnut pouze tehdy, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti některých budov vlastněných nebo ovládaných subjekty veřejného sektoru, bezpečnosti a integrity sítí, národní bezpečnosti, zabezpečení vnitrostátní kritické infrastruktury, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, nebo z důvodů důvěrnosti nebo provozního či obchodního tajemství.

2. Kromě minimálních informací uvedených v odst. 1 prvním pododstavci mohou členské státy požadovat informace o stávající fyzické infrastruktuře, jako například informace o míře obsazenosti fyzické infrastruktury.

3. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru zpřístupní alespoň minimální informace uvedené v odstavci 1 a případně dodatečné informace uvedené v odstavci 2 prostřednictvím jednotného informačního místa a v elektronické podobě a zpřístupní neprodleně veškeré aktualizace těchto informací. V případě, že provozovatelé sítě nebo subjekty veřejného sektoru nesplní povinnost podle tohoto odstavce, mohou příslušné orgány do 10 pracovních dnů ode dne obdržení žádosti o přístup k informacím požádat, aby byly chybějící informace uvedené v odstavci 1 zpřístupněny v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa, aniž je dotčena možnost členských států uložit provozovatelům sítě a subjektům veřejného sektoru, kteří vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, sankce za nesplnění této povinnosti.

4. V přechodném období, které je co nejkratší a nepřesáhne dvanáct měsíců, mohou členské státy vyjmout obce s méně než 3 500 obyvateli z povinnosti uvedené v odstavci 3. Členské státy stanoví plán se lhůtami pro zpřístupnění minimálních informací uvedených v odstavci 1 v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa. Výjimky a plány se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa. Během tohoto přechodného období tyto obce zajistí, aby byly dostupné informace přístupné operátorům.

5. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru vyhoví přiměřeným žádostem o průzkum na místě týkající se specifických prvků jejich fyzické infrastruktury na základě konkrétní písemné žádosti operátora. V těchto žádostech se specifikují prvky fyzické infrastruktury dotčené v souvislosti s budováním prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení. Průzkum na místě týkající se specifikovaných prvků fyzické infrastruktury se povolí do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek s výhradou omezení stanovených v odst. 1 čtvrtém pododstavci. Členské státy mohou upřesnit podrobné náležitosti týkající se administrativních aspektů žádosti.

6. Členské státy mohou na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů identifikovat svou vnitrostátní kritickou infrastrukturu, jak je vymezena ve vnitrostátních právních předpisech, nebo její části, na něž se nevztahují povinnosti stanovené v odstavcích 1, 3 a 5.

7. Odstavce 1, 3 a 5 se nepoužijí, pokud:

- a) fyzická infrastruktura není technicky vhodná pro budování sítí VHCN nebo přiřazených zařízení;
- b) by povinnost poskytovat informace o určitých druzích existující fyzické infrastruktury podle odst. 1 prvního pododstavce byla nepřiměřená, a to na základě analýzy nákladů a přínosů provedené členskými státy a založené na konzultaci se zúčastněnými stranami, nebo
- c) se na fyzickou infrastrukturu nevztahují povinnosti přístupu podle čl. 3 odst. 10.

Odůvodnění, kritéria a podmínky pro uplatnění těchto výjimek se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují Komisi.

8. Operátoři, kteří získají přístup k informacím podle tohoto článku, přijmou vhodná opatření pro zajištění zachování důvěrnosti a provozních a obchodních tajemství. Za tímto účelem zachovávají důvěrnost informací a využívají je pouze pro účely budování svých sítí.

Článek 5

Koordinace stavebních prací

1. Subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě mají právo sjednávat s operátory dohody o koordinaci stavebních prací včetně rozdělení nákladů v souvislosti s budováním prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení.

2. Při provádění nebo plánování přímého nebo nepřímého provádění stavebních prací zcela nebo částečně financovaných z veřejných prostředků, subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě vyhoví všem přiměřeným písemným žádostem operátorů o koordinaci těchto stavebních prací v souvislosti s budováním prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení, a to za transparentních a nediskriminačních podmínek. Členské státy mohou podrobně upřesnit náležitosti týkající se administrativních aspektů žádosti.

Žádostem o koordinaci stavebních prací se vyhoví za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) koordinace stavebních prací nezpůsobí provozovateli sítě nebo subjektu veřejného sektoru vlastnickému nebo ovládajícímu fyzickou infrastrukturu, který dotčené stavební práce původně plánoval, žádné nenávratné dodatečné náklady, včetně nákladů způsobených dalším prodloužením, aniž je tím dotčena možnost dotčených stran dohodnout se na rozdělení nákladů;
- b) provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu, který stavební práce původně plánoval, si zachová kontrolu nad koordinací těchto prací;
- c) žádost je podána co nejdříve, a pokud je zapotřebí povolení pro stavební práce, nejpozději jeden měsíc před předložením konečného projektu orgánům udávajícím povolení.

3. Členské státy mohou stanovit, že žádosti o koordinaci stavebních prací podané podnikem zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací podniku vlastněnému nebo ovládanému subjektem veřejného sektoru a zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, mohou být považovány za neodůvodněné, pokud stavební práce přispívají k budování sítí VHCN za předpokladu, že se tyto sítě VHCN nacházejí ve venkovských nebo odlehlých oblastech, jsou vlastněny nebo ovládány subjekty veřejného sektoru a provozovány ve velkoobchodním měřítku.

4. Žádost o koordinaci stavebních prací podaná podnikem zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací podniku zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací může být považována za neodůvodněnou, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) žádost se týká oblastí, na kterou se vztahuje kterákoli z těchto možností:

- i) prognóza dosahu širokopásmových sítí, včetně sítí VHCN podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972;

- ii) výzva k oznámení záměru zavést síť VHCN podle čl. 22 odst. 3 směrnice (EU) 2018/1972;
- iii) veřejná konzultace týkající se uplatňování pravidel Unie pro státní podporu;
- b) žadající podnik nevyjádřil svůj záměr zavádět síť VHCN v oblasti uvedené v písmenu a) v žádném z posledních řízení uvedených v tomto písmenu a vztahujících se na období, během něhož je žádost o koordinaci předkládána.

Pokud je žádost o koordinaci považována za neodůvodněnou na základě prvního pododstavce, vybuduje podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací, který odmítl koordinaci stavebních prací, fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou, aby uspokojil případné budoucí přiměřené potřeby přístupu třetích stran.

5. Členské státy mohou na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů identifikovat druhy stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, nebo týkajících se vnitrostátní kritické infrastruktury, které by mohly být vyňaty z povinnosti koordinovat stavební práce podle odstavce 2. Odůvodnění, kritéria a podmínky pro uplatnění výjimek na tyto druhy stavebních prací se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa.

Členské státy mohou rozhodnout, že subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě neuplatňují odstavce 2 a 4 v případě stavebních prací týkajících se vnitrostátní kritické infrastruktury nebo z důvodů národní bezpečnosti identifikovaných členskými státy podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

Subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě se mohou rozhodnout neuplatňovat odstavce 2 a 4 na druhy prací, které členské státy identifikují jako práce omezeného rozsahu podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

6. Do 12. listopadu 2025 po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými institucemi nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích a se zohledněním zavedených zásad a různé situace v jednotlivých členských státech, sdružení BEREC v úzké spolupráci s Komisí vydá pokyny týkající se uplatňování tohoto článku, zejména pokud jde o:

- a) rozdělení nákladů spojených s koordinací stavebních prací uvedených v odstavci 1;
- b) kritéria, kterými by se měly řídit orgány pro řešení sporů při řešení sporů spadajících do oblasti působnosti tohoto článku; a
- c) kritéria k zajištění dostatečné kapacity k uspokojení předvídatelné budoucí přiměřené potřeby, pokud je koordinace stavebních prací podle odstavce 4 odmítnuta.

Článek 6

Transparentnost plánovaných stavebních prací

1. S cílem umožnit sjednávání dohod o koordinaci stavebních prací uvedených v článku 5 zpřístupní kterýkoli provozovatel sítě a subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu následující minimální informace v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa:

- a) georeferencované umístění a druh prací;
- b) dotčené prvky fyzické infrastruktury;
- c) předpokládaný termín zahájení prací a dobu jejich trvání;
- d) předpokládaný termín předložení konečného projektu příslušným orgánům pro udělení povolení, je-li to relevantní;
- e) kontaktní místo.

Provozovatel sítě a subjekt veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu zajistí, aby informace uvedené v prvním pododstavci pro plánované stavební práce související s jeho fyzickou infrastrukturou byly správné a aktuální a byly neprodleně zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa, jakmile má provozovatel sítě tyto informace k dispozici pro své stavební práce plánované na následujících šest měsíců a v každém případě tehdy, když se předpokládá udělení povolení, nejpozději dva měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.

Operátoři mají na základě odůvodněné žádosti právo na přístup k minimálním informacím uvedeným v prvním pododstavci v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa, přičemž specifikují oblast, v níž plánují budování prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení. Požadované informace musí být poskytnuty do deseti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti o přístup k informacím za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. V řádně odůvodněných případech může být tato lhůta jednorázově prodloužena o pět pracovních dnů. Přístup k minimálním informacím lze omezit nebo zamítnout pouze tehdy, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti a integrity sítě, národní bezpečnosti, zabezpečení kritické infrastruktury, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, nebo z důvodů důvěrnosti nebo provozního či obchodního tajemství.

2. Členské státy mohou na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů identifikovat druhy stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, nebo týkajících se vnitrostátní kritické infrastruktury, jakož i mimořádné události nebo důvody národní bezpečnosti, které by odůvodňovaly, že by se na ně nevztahovala povinnost poskytovat minimální informace podle odstavce 1. Odůvodnění, kritéria a podmínky pro uplatnění výjimek na tyto druhy stavebních prací se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa.

Členské státy mohou rozhodnout, že subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě neuplatňují odstavec 1 v případě stavebních prací týkajících se vnitrostátní kritické infrastruktury nebo z důvodů národní bezpečnosti zjištěných členskými státy podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

Subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a provozovatelé sítě se mohou rozhodnout neuplatňovat odstavec 1 na stavební práce, které jsou omezeného rozsahu, jakož i z důvodů mimořádné události identifikované členskými státy podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

Článek 7

Postup udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob

1. Příslušné orgány neomezují nepatříčně budování jakýchkoli prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení, ani mu nebrání. Členské státy vynaloží veškeré úsilí o to, aby veškerá pravidla týkající se podmínek a postupů platných pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob, která jsou nezbytná pro účely budování prvků sítě VHCN nebo přiřazených zařízení, byla jednotná na celém území daného členského státu.

2. Příslušné orgány prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupní v elektronické podobě veškeré informace o podmínkách a postupech platných pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob, které se provádí správními postupy, jakož i veškeré informace o výjimkách z některých nebo všech povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob vyžadovaných v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy a způsobech překládání žádostí v elektronické podobě a získávání informací o stavu žádosti.

3. Každý operátor má právo prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě žádosti o všechna nezbytná povolení nebo jejich obnovení nebo omezení vlastnických práv třetích osob a získávat informace o stavu své žádosti. Členské státy mohou pro získávání těchto informací stanovit podrobné postupy.

4. Příslušné orgány mohou zamítnout žádosti o povolení, včetně žádostí o omezení vlastnických práv třetích osob, pro něž nebyly prostřednictvím jednotného informačního místa podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce zpřístupněny minimální informace stejným operátorem, který o toto povolení žádá, do patnácti pracovních dnů od jeho obdržení.

5. Příslušné orgány udělí či zamítnou povolení jiná než omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců ode dne přijetí úplné žádosti o povolení.

Příslušné orgány do 20 pracovních dnů od obdržení žádosti určí, zda je žádost o povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob úplná. Příslušné orgány žadatele vyzvou, aby v této lhůtě poskytl případné chybějící informace. Určování úplnosti žádosti o povolení příslušnými orgány nesmí vést k pozastavení nebo přerušení celkové lhůty čtyř měsíců pro přezkoumání žádosti počínající dnem obdržení úplné žádosti.

Prvním a druhým pododstavcem nejsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení, včetně odvolacího řízení v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právními předpisy Unie, a nejsou jimi dotčeny ani předpisy, které udělují žadateli další práva nebo mají za cíl zajistit co nejrychlejší udělení povolení.

Členské státy stanoví a předem zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa důvody, na základě nichž mohou příslušné orgány ve výjimečných a řádně odůvodněných případech z vlastního podnětu prodloužit lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce a v odstavci 6.

Jakékoli prodloužení musí být co nejkratší a nesmí přesáhnout čtyři měsíce s výjimkou případů, kdy je třeba splnit jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení včetně odvolacího řízení v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právními předpisy Unie.

O prodloužení nelze žádat s cílem získat chybějící informace, o něž příslušný orgán nepožádal žadatele podle druhého pododstavce.

Každé odmítnutí udělit povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob musí být řádně odůvodněno na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

6. Odchylně od čl. 43 odst. 1 písm. a) směrnice (EU) 2018/1972 platí, že v případech, kdy je při budování prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení kromě povolení vyžadováno i omezení vlastnických práv třetích osob na nemovitost, nad nebo pod nemovitostí ve veřejném nebo případně soukromém vlastnictví s předchozím souhlasem vlastníka v souladu s vnitrostátním právem, příslušné orgány povolí tato omezení vlastnických práv třetích osob ve lhůtě čtyř měsíců nebo ve lhůtě stanovené vnitrostátními právními předpisy, podle toho, která je kratší, ode dne obdržení úplné žádosti, s výjimkou případů vyvlastnění.

7. Příslušné orgány mohou obnovit povolení udělené operátorovi pro stavební práce nezbytné pro budování prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení, pokud z objektivně opodstatněných důvodů nemohly být stavební práce zahájeny nebo dokončeny před uplynutím platnosti povolení. Povolení se obnovuje bez dalších procesních požadavků na operátora.

8. Členské státy mohou mimo jiné požadovat povolení k budování prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení na budovách nebo místech architektonické, historické, náboženské nebo environmentální hodnoty chráněných podle vnitrostátního práva nebo případně z důvodu veřejné bezpečnosti, bezpečnosti kritické infrastruktury nebo environmentálních důvodů.

9. Povolení jiná než omezení vlastnických práv třetích osob požadovaná pro budování prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení nepodléhají žádným poplatkům nebo platbám přesahujícím správní náklady, jak je obdobně stanoveno v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972.

10. Komise monitoruje uplatňování tohoto článku v členských státech. Za tímto účelem členské státy předloží každé tři roky Komisi zprávu o stavu provádění tohoto článku a o tom, zda byly splněny v něm uvedené podmínky.

11. Postup stanovený v tomto článku se použije, aniž jsou dotčena ustanovení článku 57 směrnice (EU) 2018/1972.

12. Tímto článkem není dotčena možnost členských států zavést další ustanovení pro příslušné orgány, aby urychlily postup udělování povolení.

Článek 8

Nevydání rozhodnutí o žádosti o povolení

1. Pokud příslušný orgán nevydal rozhodnutí v platné lhůtě uvedené v čl. 7 odst. 5, považuje se povolení po uplynutí této lhůty za udělené.

První pododstavec se použije v případě, že se postup udělování povolení netýká omezení vlastnických práv třetích osob. Operátor nebo kterákoli dotčená strana má právo v příslušných případech obdržet na požádání písemné potvrzení příslušného orgánu, že povolení bylo implicitně uděleno.

Členské státy zajistí, aby kterákoli dotčená třetí osoba měla právo do administrativního postupu zasáhnout a proti rozhodnutí o povolení se odvolat.

2. Členské státy se mohou odchýlit od odstavce 1 tohoto článku, pokud je pro příslušný postup udělování povolení k dispozici alespoň jeden z těchto prostředků právní ochrany:

a) operátor, který v důsledku nedodržení platné lhůty stanovené v čl. 7 odst. 5 příslušným orgánem utrpěl škodu, má právo požadovat náhradu škody v souladu s vnitrostátními právními předpisy;

b) operátor se může obrátit na soud nebo na orgán dohledu.

3. V případě odchylky podle odstavce 2 tohoto článku dotčený členský stát zajistí, aby po uplynutí lhůty stanovené v souladu s čl. 7 odst. 5 a aniž je dotčeno právo operátora neprodleně využít prostředky právní ochrany v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, příslušný orgán nebo jakýkoli jiný subjekt určený tímto členským státem vyzve žadatele bez zbytečného prodlení, na žádost operátora nebo z vlastního podnětu, k jednání s cílem usnadnit přijetí rozhodnutí o žádosti o povolení. Jednání svolá příslušný orgán nejpozději do dvou měsíců od podání žádosti. Příslušný orgán po skončení jednání bez zbytečného odkladu poskytne písemný záznam diskuse, včetně názorů zúčastněných stran, s uvedením data, kdy má být rozhodnutí o žádosti o povolení vydáno.

Článek 9

Výjimky z postupu udělování povolení

1. Na stavební práce sestávající z těchto prací se nevztahuje postup udělování povolení ve smyslu článku 7, pokud toto povolení není vyžadováno podle právních předpisů Unie:

a) opravy a údržbářské práce, jejichž rozsah je omezen, pokud jde o hodnotu, velikost, dopad nebo trvání;

b) omezené technické modernizace stávajících prací nebo zařízení s omezeným dopadem nebo;

c) drobné stavební práce, jejichž rozsah je omezen, pokud jde o hodnotu, velikost, dopad nebo trvání, vyžadované pro budování sítí VHCN.

2. Na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů členské státy identifikují druhy stavebních prací, na něž se vztahuje odstavec 1. Informace o těchto druzích stavebních prací se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa.

3. Odchylně od odstavce 1 a v souladu s postupem podle odstavce 2 mohou příslušné orgány požadovat povolení pro budování prvků sítí VHCN nebo přiřazených zařízení v těchto situacích:

a) v případě fyzické infrastruktury nebo některých kategorií fyzické infrastruktury chráněných z důvodu architektonické, historické, náboženské nebo environmentální hodnoty nebo jinak chráněných podle vnitrostátního práva, nebo

b) pokud je to nutné z důvodů veřejného pořádku, obrany, bezpečnosti, environmentálních důvodů nebo důvodů veřejného zdraví nebo pro ochranu bezpečnosti kritické infrastruktury.

4. Členské státy mohou požadovat, aby operátoři, kteří plánují provedení stavebních prací, které spadají do působnosti tohoto článku, oznámily příslušným orgánům svůj záměr zahájit stavební práce, a to před jejich započatím.

Toto oznámení zahrnuje pouze prohlášení operátora o záměru zahájit stavební práce a minimální informace, které příslušným orgánům umožní posoudit, zda se na tyto práce vztahuje odchylka stanovená v odstavci 3. Tyto minimální informace zahrnují alespoň datum, kdy mají být stavební práce započaty, jejich trvání, kontaktní údaje osoby odpovědné za tyto práce a oblast dotčenou těmito pracemi

Článek 10

Fyzická infrastruktura uvnitř budovy a optické rozvody

1. Všechny nově postavené budovy a budovy procházející významnou renovací, včetně prvků ve spoluvlastnictví, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po 12. únoru 2026, musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy, včetně připojení, až po fyzický bod, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti.

2. Všechny nově postavené vícebytové budovy nebo vícebytové budovy, které procházejí významnou renovací, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po 12. únoru 2026, musí být vybaveny přístupovým bodem.

3. Do 12. února 2026 musí být všechny budovy, včetně jejich prvků ve spoluvlastnictví, které procházejí významnou renovací ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice 2010/31/EU, vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy, včetně připojení až po fyzický bod, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti, pokud to nepřiměřeně nezvyšuje náklady na renovační práce a je-li to technicky proveditelné. Všechny vícebytové budovy, které procházejí takovými významnými renovacemi, musí být rovněž vybaveny přístupovým bodem.

4. Do 12. listopadu 2025 členské státy po konzultaci se zainteresovanými stranami a na základě osvědčených postupů v daném odvětví přijmou příslušné normy nebo technické specifikace, které jsou nezbytné k provedení odstavců 1, 2 a 3. Tyto normy nebo technické specifikace snadno umožňují běžné údržbářské činnosti pro jednotlivé optické rozvody, které každý operátor používá k poskytování služeb sítě VHCN, a stanoví alespoň:

- a) specifikace přístupových bodů budovy a specifikace optických rozhraní;
- b) specifikace kabelů;
- c) specifikace zásuvek;
- d) specifikace potrubí nebo mikrotubiček;
- e) technické specifikace potřebné k zabránění interferenci s elektrickým vedením;
- f) minimální poloměr ohybu;
- g) technické specifikace kabeláže.

5. Členské státy zajistí soulad s normami nebo technickými specifikacemi uvedenými v odstavci 4. Členské státy stanoví pro zajištění tohoto souladu postupy, které by mohly zahrnovat kontrolu budov na místě nebo jejich reprezentativního vzorku.

6. Budovy vybavené v souladu s tímto článkem jsou způsobilé k získání označení „fibre-ready“ (připraveno pro optická vlákna) na základě dobrovolnosti a v souladu s postupy stanovenými členskými státy, pokud se členské státy rozhodly takové označení zavést.

7. Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí na určité kategorie budov, pokud je dodržování uvedených odstavců nepřiměřené, pokud jde o náklady jednotlivých vlastníků nebo spoluvlastníků na základě objektivních prvků. Členské státy identifikují tyto kategorie budov na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů.

8. Členské státy identifikují na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů určité typy budov, jako jsou zvláštní kategorie památek, historické budovy, vojenské budovy a budovy užívané pro účely národní bezpečnosti, které jsou vymezeny ve vnitrostátních právních předpisech a které mají být osvobozeny od povinností stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 nebo na které se tyto povinnosti mají použít s náležitými technickými úpravami. Informace o těchto kategoriích budov se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa .

Článek 11

Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy

1. S výhradou odstavce 3, a aniž jsou dotčena vlastnická práva, je každý poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací oprávněn zavést svou síť na vlastní náklady až k přístupovému bodu.
2. S výhradou odstavce 3 má každý poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací právo na přístup ke kterékoli existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za účelem budování prvků sítě VHCN, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.
3. Držitel práva na užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury uvnitř budovy vyhoví všem přiměřeným písemným žádostem o přístup k přístupovému bodu a fyzické infrastruktuře uvnitř budovy ze strany poskytovatelů veřejné sítě elektronických komunikací za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to na místě. Členské státy mohou upřesnit náležitosti týkající se administrativních aspektů žádosti.
4. Pokud neexistuje dostupná fyzická infrastruktura uvnitř budovy připravená pro optická vlákna, má poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací právo ukončit svou síť v prostorách účastníka, pokud s tím vlastník nebo tento účastník souhlasí, v souladu s vnitrostátními právními předpisy, a to využitím stávající fyzické infrastruktury uvnitř budovy v rozsahu, v jakém je dostupná a přístupná podle odstavce 3, a pokud se tak minimalizuje dopad na nemovitost v soukromém vlastnictví třetích stran.
5. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka přístupového bodu nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy, pokud držitel práva k užívání této infrastruktury nebo přístupového bodu není jejich vlastníkem, ani vlastnické právo jakýchkoliv třetích stran, jako jsou vlastníci pozemků a vlastníci budov.
6. Do 12. listopadu 2025 po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými institucemi nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích a se zohledněním zavedených zásad a různé situace v jednotlivých členských státech, sdružení BEREC v úzké spolupráci s Komisí vydá pokyny k podmínkám přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, a to i o uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek, a kritéria, kterými by se měly vnitrostátní orgány pro řešení sporů při řešení těchto sporů řídit.

Článek 12

Digitalizace jednotných informačních míst

1. Jednotná informační místa zpřístupní vhodné digitální nástroje, například ve formě internetových portálů, databází, digitálních platforem nebo digitálních aplikací, aby umožnila on-line výkon všech práv a dodržování všech povinností stanovených v tomto nařízení.
2. Členské státy mohou podle potřeby vzájemně propojit nebo plně či částečně integrovat více existujících nebo nově vytvořených digitálních nástrojů podporujících jednotná informační místa uvedená v odstavci 1, aby se zabránilo zdvojení digitálních nástrojů.
3. Členské státy stanoví jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo, které sestává ze společného uživatelského rozhraní zajišťujícího bezproblémový přístup k digitalizovaným jednotným informačním místům.
4. Členské státy zajistí odpovídající technické, finanční a lidské zdroje na podporu zavádění a digitalizace jednotných informačních míst.

Článek 13

Řešení sporů

1. Aniž je dotčena možnost předložit věc soudu, každá strana má právo předložit příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů zřízenému podle článku 14 spor, který může vzniknout:

- a) pokud je odmítnut přístup k existující infrastruktuře nebo nebylo dosaženo dohody o konkrétních podmínkách včetně ceny do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti o přístup podle článku 3;
- b) v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v člancích 4 a 6 včetně případů, kdy požadované informace nejsou poskytnuty v příslušných lhůtách;
- c) pokud není dosaženo dohody o koordinaci stavebních prací podle čl. 5 odst. 2 do jednoho měsíce ode dne obdržení formální žádosti o koordinaci stavebních prací, nebo
- d) pokud není dosaženo dohody o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle čl. 11 odst. 2 nebo 3 do jednoho měsíce ode dne obdržení formální žádosti o přístup.

V případě sporů uvedených v odst. 1 písm. a) a d), je-li subjekt, od něhož operátor požádal o přístup, zároveň subjektem oprávněným k omezení vlastnických práv třetích osob k nemovitosti, na níž, v níž nebo pod níž se nachází předmět žádosti o přístup, mohou členské státy stanovit, že příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů může rovněž řešit spory ohledně omezení vlastnických práv třetích osob.

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 1 při plném zohlednění zásady proporcionality a zásad stanovených v příslušných pokynech Komise nebo pokynech sdružení BEREC vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu:

- a) do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o vyřešení sporu v případě sporů uvedených v odst. 1 písm. a);
- b) do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti o vyřešení sporu v případě sporů uvedených v odst. 1 písm. b), c) a d).

Tyto lhůty lze prodloužit pouze v případě řádně odůvodněných výjimečných okolností.

3. Pokud jde o spory uvedené v odst. 1 písm. a), c) a d), rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro řešení sporů může spočívat ve stanovení spravedlivých a přiměřených podmínek, případně včetně ceny.

4. Orgány pro řešení sporů zveřejní svá rozhodnutí, přičemž dodrží zásady důvěrnosti a ochrany obchodního tajemství. Jednotné informační místo zajistí přístup k rozhodnutím zveřejněným orgány pro řešení sporů.

Pokud se spor týká přístupu operátora k infrastruktuře a vnitrostátním orgánem pro řešení sporů je vnitrostátní regulační orgán, zohlední se případně cíle stanovené v článku 3 směrnice (EU) 2018/1972.

5. Tento článek doplňuje soudní opravné prostředky a postupy v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, aniž by jimi byly tyto soudní opravné prostředky a postupy dotčeny.

Článek 14

Příslušné orgány

1. Členské státy zřídí nebo určí jeden nebo více příslušných orgánů k provádění úkolů přidělených vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů v souladu s čl. 13 odst. 1 (dále jen „vnitrostátní orgán pro řešení sporů“).

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů musí být právně samostatný a funkčně nezávislý na kterémkoliv provozovateli sítě a na kterémkoli subjektu veřejného sektoru, který vlastní nebo ovládá fyzickou infrastrukturu, které se spor týká. Členské státy, které si ponechají vlastnictví provozovatelů sítě nebo kontrolu nad nimi, musí zajistit účinné strukturální oddělení funkcí souvisejících s vnitrostátními postupy pro řešení sporů a funkcí jednotného informačního místa od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

Vnitrostátní orgány pro řešení sporů jednají nezávisle a objektivně a při rozhodování o sporech jim předložených nežádají ani nepřijímají pokyny od žádného jiného subjektu. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Pouze příslušné orgány rozhodující o opravném prostředku mají pravomoc pozastavit nebo zrušit rozhodnutí vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.

3. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů může účtovat poplatky na pokrytí nákladů souvisejících s plněním úkolů, které mu byly svěřeny.
4. Všechny strany, jichž se spor týká, plně spolupracují s vnitrostátním orgánem pro řešení sporů.
5. Funkce jednotného informačního místa uvedeného v člancích 3 až 10, 12 a 13 vykonává podle potřeby jeden nebo více příslušných orgánů určených členskými státy na celostátní, regionální nebo místní úrovni. S cílem pokrýt náklady na plnění těchto funkcí lze účtovat poplatky za užívání jednotných informačních míst.
6. Odstavec 2 první pododstavce se použije obdobně na příslušné orgány, které plní funkce jednotného informačního místa.
7. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby uvedené orgány měly k provádění svěřených úkolů odpovídající technické, finanční a lidské zdroje.
8. Členské státy prostřednictvím jednotného informačního místa zveřejní úkoly, které má každý příslušný orgán provést, zejména pokud jsou tyto úkoly svěřeny více než jednomu příslušnému orgánu nebo pokud se přidělené úkoly změnily. Příslušné orgány případně provádějí vzájemné konzultace a spolupracují ve věcech společného zájmu.
9. Členské státy oznámí Komisi totožnost každého příslušného orgánu v souladu s tímto článkem k plnění funkce podle tohoto nařízení a jejich příslušné povinnosti a veškeré jejich změny předtím, než takové určení nebo změna vstoupí v platnost.
10. Proti veškerým rozhodnutím přijatým příslušným orgánem se lze v souladu s vnitrostátními právními předpisy odvolat k plně nezávislému odvolacímu orgánu, včetně orgánu soudní povahy. Článek 31 směrnice (EU) 2018/1972 se obdobně použije i na jakékoli opravné prostředky podle tohoto odstavce.

Právem na opravný prostředek podle prvního pododstavce není dotčeno právo stran předložit spor příslušnému vnitrostátnímu soudu.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a jakéhokoli závazného rozhodnutí přijatého na základě tohoto nařízení příslušnými orgány uvedenými v článku 14 a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být vhodné, účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 16

Podávání zpráv a monitorování

1. Do 12. května 2028 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení. Tato zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při plnění jejích cílů, včetně toho, zda a jak by mohlo toto nařízení více přispět k dosažení cílů v oblasti konektivity stanovených v rozhodnutí(EU) 2022/2481.

Tato zpráva bude zahrnovat vývoj ohledně oblasti působnosti tohoto nařízení, který má potenciální dopad na pokrok ohledně rychlého a rozsáhlého budování sítě VHCN ve venkovských, ostrovních a odlehlých oblastech, jako jsou ostrovy a hornaté a řídké osídlené regiony, jakož i na vývoj trhu s výškovou infrastrukturou a zavádění různých řešení páteřního propojení včetně družicového páteřního propojení v oblasti digitální vysokorychlostní konektivity.

2. Za tímto účelem může Komise požadovat od členských států informace, které musí být předloženy bez zbytečného odkladu. Do 12. listopadu 2025 členské státy v úzké spolupráci s Komisí prostřednictvím Komunikačního výboru zřízeného článkem 118 směrnice (EU) 2018/1972 zejména stanoví ukazatele pro náležité monitorování uplatňování tohoto nařízení a mechanismus pro zajištění pravidelného shromažďování údajů a podávání zpráv o nich Komisi.

Článek 17

Změny nařízení (EU) 2015/2120

Nařízení (EU) 2015/2120 se mění takto:

1) V článku 2 se doplňují nové body, které znějí:

- „5. ‚interpersonální komunikační službou nezávislou na číslech‘ se rozumí interpersonální komunikační služba nezávislá na číslech ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 (*);
- 6. ‚vnitrostátní komunikací‘ se rozumí jakákoli interpersonální komunikační služba založená na číslech, která je zahájena v členském státě spotřebitelova domovského poskytovatele a ukončena na jakémkoli čísle pevné či mobilní sítě z národního číslovacího plánu stejného členského státu;
- 7. ‚komunikací v rámci Unie‘ se rozumí jakákoli interpersonální komunikační služba založená na číslech, která je zahájena v členském státě spotřebitelova domovského poskytovatele a ukončena na jakémkoli čísle pevné či mobilní sítě z národního číslovacího plánu jiného členského státu.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).“

2) V článku 5a se doplňují nové odstavce, které znějí:

„7. Od 1. ledna 2029 nebudou poskytovatelé ohledně vnitrostátní komunikace a komunikace v rámci Unie u spotřebitelů uplatňovat různou maloobchodní cenu, budou-li přijata technická pravidla ohledně opatření, jako je udržitelnost, přiměřené využívání a opatření proti podvodům. Komise do 30. června 2028 přijme, po konzultaci se sdružením BEREC, prováděcí akt, kterým se tato technická pravidla stanoví, a to přezkumným postupem podle článku 5b.

8. Poskytovatelé mohou od 1. ledna 2025 dobrovolně splnit povinnost neuplatňovat různé maloobchodní ceny stanovené v odstavci 7. Tito poskytovatelé budou osvobozeni od povinností stanovených v odstavci 1, s výhradou politiky přiměřeného využívání, s cílem poskytnout prospěch vyplývající ze stejných maloobchodních cen pro vnitrostátní komunikaci a komunikaci v rámci Unie spotřebitelům dříve. Za tímto účelem Komise přijme do 31. prosince 2024 prováděcí akt týkající se přiměřeného využívání, a to na základě typických vzorců používání, a opatření proti podvodům, a to po konzultaci se sdružením BEREC. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 5b odst. 2.

9. Do 30. června 2027 a po konzultaci se sdružením BEREC provede Komise přezkum tohoto článku a na základě posouzení jeho dopadu může Komise případně rozhodnout o předložení legislativního návrhu s cílem doplnit jej.

10. Posouzení uvedené v odstavci 9 zahrnuje:

- a) vývoj velkoobchodních nákladů souvisejících s poskytováním komunikace v rámci Unie;
- b) vývoj hospodářské soutěže na trhu pro poskytování interpersonální komunikační služby založené na číslech a směr vývoje maloobchodních cen v oblasti komunikace v rámci Unie v různých členských státech;
- c) vývoj preferencí spotřebitelů a výběr zvláštních nabídek a balíčků, které nejsou hrazeny na základě skutečné spotřeby komunikace v rámci Unie;

- d) možný dopad na vnitrostátní trhy poskytování interpersonální komunikační služby založené na číslech, a zejména na maloobchodní ceny účtované spotřebitelům obecně, při zohlednění nákladů za poskytování komunikace v rámci Unie, a potenciální dopad těchto opatření na příjmy pro poskytovatele a pokud možno investiční kapacita poskytovatelů, s ohledem zejména na budoucí zavádění sítí v souladu s cíli pro konektivitu uvedené v rozhodnutí (EU) 2022/2481 tam, kde nejsou příplatky za komunikaci v rámci Unie již použity;
- e) rozsah použití, dostupnost a konkurenceschopnost interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech nebo jakýchkoliv alternativ ke komunikaci v rámci Unie;
- f) vývoj tarifních plánů ohledně komunikace v rámci Unie a zejména rozsah, v němž provádění opatření stanovených v odstavci 8 mělo za následek výsledky směřující k odstranění rozdílů v maloobchodních cenách pro spotřebitele mezi vnitrostátní komunikací a komunikací v rámci Unie.

11. Sdružení BEREC pro účely provedení posouzení uvedeného v odstavci 9 pravidelně shromažďuje příslušné informace od vnitrostátních regulačních orgánů. Vnitrostátní regulační orgány mohou tyto údaje v příslušných případech poskytnout v součinnosti s jinými příslušnými orgány. Údaje shromážděné sdružením BEREC podle tohoto odstavce jsou alespoň jednou ročně předávány Komisi. Komise je zveřejní. S cílem zajistit, aby sdružení BEREC mohlo plnit své povinnosti podle tohoto odstavce, mají poskytovatelé povinnost spolupracovat, a to prostřednictvím poskytování požadovaných údajů, včetně důvěrných údajů, příslušným vnitrostátním orgánům.“

- 3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 5b

Postup projednávání ve výboru

1. S cílem plnit své povinnosti podle článku 5a tohoto nařízení je Komisi nápomocen Komunikační výbor zřízený čl. 118 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“
- 4) V čl. 10 odst. 5 se datum „14. května 2024“ nahrazuje datem „30. června 2032“.

Článek 18

Zrušení

1. Směrnice 2014/61/EU se zrušuje s účinkem od 11. května 2024.
2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku, pokud se ustanovení tohoto nařízení nahrazující ustanovení směrnice 2014/61/EU použijí od pozdějšího data, zůstanou v platnosti do uvedeného pozdějšího data následující příslušná ustanovení uvedené směrnice tak, jak je uvedeno níže:
 - a) čl. 4 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 první věta, čl. 6 odst. 1, 2, 3 a 5 a čl. 7 odst. 1 a 2 uvedené směrnice zůstávají v platnosti do 12. května 2026;
 - b) článek 8 odst. 1 až 4 uvedené směrnice zůstávají v platnosti do 12. února 2026.
3. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 19

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se od 12. listopadu 2025.
3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se:
 - a) článek 5 odst. 6 a čl. 11 odst. 6 použijí od 11. května 2024;

- b) článek 17 se použije od 15. května 2024;
- c) článek 10 odst. 1, 2 a 3 se použije od 12. února 2026;
- d) článek 4 odst. 3, čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 2 a 3 a čl. 12 odst. 1, 2 a 3 se použijí od 12. května 2026.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 29. dubna 2024.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
M. MICHEL

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Směrnice 2014/61/EU	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 2
—	Čl. 1 odst. 4
—	Čl. 1 odst. 5
Článek 2	Článek 2
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 11
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 1
—	Čl. 3 odst. 2
—	Čl. 3 odst. 3
—	Čl. 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 3	Čl. 3 odst. 5
—	Čl. 3 odst. 6
Čl. 3 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 7
Čl. 3 odst. 4	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 5	Čl. 13 odst. 2
—	Čl. 13 odst. 3
—	Čl. 13 odst. 4 druhý pododstavec
—	Čl. 3 odst. 8
—	Čl. 3 odst. 9
—	Čl. 3 odst. 10
Čl. 3 odst. 6	Čl. 3 odst. 12
—	Čl. 3 odst. 13
Čl. 4 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 3
—	Čl. 4 odst. 2
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 1
—	Čl. 4 odst. 3
Čl. 4 odst. 4 první věta	Čl. 4 odst. 3
—	Čl. 4 odst. 4
Čl. 4 odst. 4 druhá a třetí věta	Čl. 4 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
Čl. 4 odst. 5	Čl. 4 odst. 5
Čl. 4 odst. 6	Čl. 13 odst. 1 písm. b)
—	Čl. 13 odst. 2 písm. b)
Čl. 4 odst. 7	Čl. 4 odst. 6
—	Čl. 4 odst. 7

Směrnice 2014/61/EU	Toto nařízení
Čl. 4 odst. 8	Čl. 4 odst. 8
Čl. 5 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 5 odst. 2
—	Čl. 5 odst. 3
—	Čl. 5 odst. 4
Čl. 5 odst. 3	Čl. 13 odst. 1 písm. c)
Čl. 5 odst. 4	Čl. 13 odst. 2 písm. b)
	Čl. 13 odst. 3
Čl. 5 odst. 5	Čl. 5 odst. 5
—	Čl. 5 odst. 6
Čl. 6 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 1
Čl. 6 odst. 4	Čl. 13 odst. 1 písm. b) a čl. 13 odst. 2 písm. b)
Čl. 6 odst. 5	Čl. 6 odst. 2
—	Čl. 7 odst. 1
Čl. 7 odst. 1	Čl. 7 odst. 2
Čl. 7 odst. 2	Čl. 7 odst. 3
—	Čl. 7 odst. 4
Čl. 7 odst. 3	Čl. 7 odst. 5
—	Čl. 7 odst. 6
	Čl. 7 odst. 7
	Čl. 7 odst. 8
	Čl. 7 odst. 9
	Čl. 7 odst. 10
	Čl. 7 odst. 11
	Čl. 7 odst. 12
Čl. 7 odst. 4	—
—	Článek 8
—	Článek 9
Čl. 8 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	Čl. 10 odst. 2
Čl. 8 odst. 3	Čl. 10 odst. 6
Čl. 8 odst. 4	Čl. 10 odst. 7
	Čl. 10 odst. 8
Čl. 9 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Čl. 9 odst. 2	Čl. 11 odst. 2
Čl. 9 odst. 3	Čl. 11 odst. 3
	Čl. 13 odst. 1 písm. d)
	Čl. 13 odst. 2

Směrnice 2014/61/EU	Toto nařízení
Čl. 9 odst. 4	Čl. 11 odst. 3
Čl. 9 odst. 5	Čl. 11 odst. 4
Čl. 9 odst. 6	Čl. 11 odst. 5
—	Čl. 11 odst. 6
—	Článek 12
—	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
—	Čl. 13 odst. 4 první pododstavec
—	Čl. 13 odst. 5
Čl. 10 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 14 odst. 2 a čl. 14 odst. 3
Čl. 10 odst. 3	Čl. 14 odst. 4
Čl. 10 odst. 4	Čl. 14 odst. 5
—	Čl. 14 odst. 6
—	Čl. 14 odst. 7
Čl. 10 odst. 5	Čl. 14 odst. 9
Čl. 10 odst. 6	Čl. 14 odst. 10
Článek 11	Článek 15
Článek 12	Čl. 16 odst. 1
—	Čl. 16 odst. 2
—	Článek 17
—	Článek 18
Článek 13	—
Článek 14	Článek 19
Článek 15	—